

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2014/C 142/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> ОВ С 135, 5.5.2014 г.	1
---------------	--	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2014/C 142/02	Дело C-628/11: Решение на Съда (голям състав) от 18 март 2014 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Braunschweig — Германия) — Наказателно производство срещу International Jet Management GmbH (Преюдициално запитване — Член 18 ДФЕС — Забрана на всяка форма на дискриминация, основана на гражданството — Търговски полети от трета страна до държава членка — Правна уредба на държава членка, предвиждаща, че въздушните превозвачи от Съюза, които нямат издаден от тази държава оперативен лиценз, трябва да получават разрешение за всеки полет от трета страна)	2
2014/C 142/03	Дело C-639/11: Решение на Съда (пети състав) от 20 март 2014 г. — Европейска комисия/Република Полша (Неизпълнение на задължения от държава членка — Регистрация на моторни превозни средства — Членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС — Директива 70/311/ЕИО — Директива 2007/46/ЕО — Движение отлясно в държава членка — Задължение, с оглед на регистрацията, за преместване отляво на разположена отлясно кормилна уредба на леките автомобили)	3
2014/C 142/04	Дело C-61/12: Решение на Съда (пети състав) от 20 март 2014 г. — Европейска комисия/Република Литва (Неизпълнение на задължения от държава членка — Регистрация на моторни превозни средства — Членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС — Директива 70/311/ЕИО — Директива 2007/46/ЕО — Движение отлясно в държава членка — Задължение, с оглед на регистрацията, за преместване отляво на разположена отлясно кормилна уредба на леките автомобили)	4

2014/C 142/05	Дело C-139/12: Решение на Съда (десети състав) от 20 март 2014 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona/Generalidad de Cataluña (Преюдициално запитване — Шеста директива ДДС — Случаи на освобождаване — Сделки по продажба на ценни книжа, водещи до прехвърляне на собственост върху недвижимо имущество — Облагане с косвен данък, различен от ДДС — Членове 49 ДФЕС и 63 ДФЕС — Изцяло вътрешно положение)	5
2014/C 142/06	Дело C-167/12: Решение на Съда (голям състав) от 18 март 2014 г. (преюдициално запитване от Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne — Обединено кралство) — C. D./S. T. (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 92/85/ЕИО — Мерки за насърчаване на подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки — Член 8 — Жена, ползваща се от заместващо майчинство, която има дете при условията на споразумение за заместващо майчинство — Отказ да ѝ бъде предоставен отпуск по майчинство — Директива 2006/54/ЕО — Равно третиране на работници от мъжки и женски пол — Член 14 — По-неблагоприятно третиране на жена, ползваща се от заместващо майчинство, що се отнася до предоставянето на отпуск по майчинство)	6
2014/C 142/07	Дело C-363/12: Решение на Съда (четвърти състав) от 18 март 2014 г. (преюдициално запитване от The Equality Tribunal — Ирландия) — Z/A Government Department, the Board of Management of a Community School (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2006/54/ЕО — Равно третиране на работници от мъжки и женски пол — Майка, ползвала се от заместващо майчинство, която има дете при условията на споразумение за заместващо майчинство — Отказ да ѝ бъде предоставен платен отпуск, равностоен на отпуск по майчинство или на отпуск за осиновяване — Конвенция на Организацията на Обединените нации за правата на хората с увреждания — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Забрана на всякаква дискриминация, основана на увреждане — Майка, ползвала се заместващо майчинство, която не може да износи бременност — Наличие на увреждане — Валидност на Директиви 2006/54 и 2000/78).	7
2014/C 142/08	Дело C-427/12: Решение на Съда (голям състав) от 18 март 2014 г. — Европейска комисия/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз (Жалба за отмяна — Избор на правното основание — Членове 290 ДФЕС и 291 ДФЕС — Делегиран акт и акт за изпълнение — Регламент (ЕС) № 528/2012 — Член 80, параграф 1 — Биоциди — Европейска агенция по химикалите — Определяне от Комисията на таксите)	8
2014/C 142/09	Дело C-271/13 P: Решение на Съда (седми състав) от 20 март 2014 г. — Русе индъстри/Европейска комисия (Обжалване — Държавни помощи — Помощ, предоставена от Република България под формата на несъбиране на вземания — Решение на Комисията, с което тази помощ се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятието „нова помощ“ — Задължение за мотивиране).	8
2014/C 142/10	Дело C-19/14: Преюдициално запитване от Sozialgerichts Duisburg (Германия), постъпило на 16 януари 2014 г. — Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca/Stadt Kevelaer	9
2014/C 142/11	Дело C-43/14: Преюдициално запитване, отправено от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 18 декември 2013 г. — Ško-Energo, s.r.o./Odvolací finanční ředitelství.	9
2014/C 142/12	Дело C-45/14: Преюдициално запитване от Fővárosi Ítéltábla (Унгария), постъпило на 27 януари 2014 г. — Наказателно производство срещу István Balázs и Dániel Papp	10
2014/C 142/13	Дело C-46/14: Преюдициално запитване от Amtsgerichts Rüsselsheim (Германия), постъпило на 28 януари 2014 г. — Jürgen Kaiser/Condor Flugdienst GmbH.	10
2014/C 142/14	Дело C-51/14: Преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Германия), постъпило на 4 февруари 2014 г. — Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung	11
2014/C 142/15	Дело C-52/14: Преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Германия), постъпило на 4 февруари 2014 г. — Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung	12
2014/C 142/16	Дело C-58/14: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 6 февруари 2014 г. — Hauptzollamt Hannover/Amazon EU Sàrl	13

2014/C 142/17	Дело C-59/14: Преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg (Германия), постъпило на 7 февруари 2014 г. — Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export/Hauptzollamt Hamburg-Jonas	13
2014/C 142/18	Дело C-66/14: Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 10 февруари 2014 г. — Finanzamt Linz/Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz.	14
2014/C 142/19	Дело C-67/14: Преюдициално запитване от Bundessozialgerichts (Германия), постъпило на 10 февруари 2014 г. — Jobcenter Berlin Neukölln/Nazifa Alimanovic и др.	14
2014/C 142/20	Дело C-69/14: Преюдициално запитване от Tribunalul Sibiu (Румъния), постъпило на 10 февруари 2014 г. — Dragoş Constantin Târşia/Румънската държава чрез Ministerul Finanţelor şi Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere si Inmatriculare a Autovehiculelor	15
2014/C 142/21	Дело C-72/14: Преюдициално запитване от Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Нидерландия), постъпило на 10 февруари 2014 г. — X, друга страна в производството: Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst	16
2014/C 142/22	Дело C-74/14: Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на 10 февруари 2014 г. — UAB Eturas и др./Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba	16
2014/C 142/23	Дело C-79/14: Преюдициално запитване от Landgericht Hannover (Германия), постъпило на 14 февруари 2014 г. — TUIfly GmbH/Harald Walter	17
2014/C 142/24	Дело C-81/14: Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 17 февруари 2014 г. — Nannoka Vulcanus Industries BV/College van Gedeputeerde Staten van Gelderland.	17
2014/C 142/25	Дело C-82/14: Преюдициално запитване от Corte Suprema di Cassazione (Италия), постъпило на 17 февруари 2014 г. — Agenzia delle Entrate/Nuova Invincibile.	18
2014/C 142/26	Дело C-83/14: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 17 февруари 2014 година — „ЧЕЗ Разпределение България“ АД/Комисия за защита от дискриминация	18
2014/C 142/27	Дело C-86/14: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 1 de Granada (Испания), постъпило на 18 февруари 2014 г. — Marta León Medialdea/Ayuntamiento de Huetor Vega	20
2014/C 142/28	Дело C-89/14: Преюдициално запитване от Corte Suprema di Cassazione (Италия), постъпило на 21 февруари 2014 г. — A2A SpA/Agenzia delle Entrate	20
2014/C 142/29	Дело C-92/14: Преюдициално запитване от Judecătoria Câmpulung (Румъния), постъпило на 25 февруари 2014 г. — Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran/SC Suport Colect SRL	21
2014/C 142/30	Дело C-94/14: Преюдициално запитване от Kúria (Унгария), постъпило на 27 февруари 2014 г. — Flight Refund Ltd/Deutsche Lufthansa AG	22
2014/C 142/31	Дело C-96/14: Преюдициално запитване от Tribunal de grande instance de Nîmes (Франция), постъпило на 28 февруари 2014 г. — Jean-Claude Van Hove/CNP Assurance SA	23
2014/C 142/32	Дело C-97/14: Преюдициално запитване от Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 3 март 2014 г. — SMK Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal.	23
2014/C 142/33	Дело C-98/14: Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 3 март 2014 г. — Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. и др./Magyar Állam	24
2014/C 142/34	Дело C-103/14: Преюдициално запитване от Vilniaus apygardos administracinis teismas (Литва), постъпило на 4 март 2014 г. — Bronius Jakutis и Kretingalės kooperatinė ŽŪB/Nacionalinė mokyjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos и Lietuvos valstybė.	26

2014/C 142/35	Дело C-106/14: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 6 март 2014 г. — FCD — Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB — Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison/Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie	28
2014/C 142/36	Дело C-111/14: Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 7 март 2014 година — „ГСТ-Сървиз АГ Германия“/Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Пловдив при Централно управление на Националната агенция за приходите	28
Общ съд		
2014/C 142/37	Дело T-46/10: Решение на Общия съд от 20 март 2014 г. — Faci/Комисия (Конкуренция — Картели — Европейски пазар на топлинни стабилизатори ЕСМ/естери — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Определяне на цените, разпределяне на пазарите и на клиентите и обмяна на чувствителна търговска информация — Доказване на една от частите на нарушението — Глоби — Равно третиране — Добра администрация — Разумен срок — Пропорционалност)	30
2014/C 142/38	Дело T-181/10: Решение на Общия съд от 20 март 2014 г. — Reagens/Комисия (Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи, отнасящи се до исканията да бъде взета предвид неплатежоспособността на някои предприятия в рамките на картелно дело — Отказ да бъде предоставен достъп — Изключение във връзка със защитата на търговските интереси на трети лица — Изключение във връзка със защитата на целите на дейностите по инспектиране, разследване и одит — По-висш обществен интерес — Задължение за извършване на конкретна и индивидуална проверка — Частичен достъп)	30
2014/C 142/39	Дело T-306/10: Решение на Общия съд от 21 март 2014 г. — Yusef/Комисия (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, насочени срещу физически лица и образувания, свързани с Осама бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните — Регламент (ЕО) № 881/2002 — Замразяване на средства и икономически ресурси на дадено лице поради включването му в списък, съставен от орган на Организацията на обединените нации — Комитет по санкциите — Последващо включване в приложение I към Регламент (ЕО) № 881/2002 — Отказ на Комисията да заличи това включване — Иск за установяване на неправомерно бездействие — Основни права — Право на изслушване, право на ефективен съдебен контрол и право на неприкосновеност на собствеността)	31
2014/C 142/40	Дело T-539/11: Решение на Общия съд от 25 март 2014 г. — Deutsche Bank/CXВП (Leistung aus Leidenschaft) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „Leistung aus Leidenschaft“ — Марка, състояща се от рекламен лозунг — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Равно третиране — Задължение за мотивиране — Доказателства, представени за първи път пред Общия съд)	32
2014/C 142/41	Дело T-291/12: Решение на Общия съд от 25 март 2014 г. — Deutsche Bank/CXВП (Passion to Perform) (Марка на Общността — Международна регистрация, обозначаваща Европейския съюз — Словна марка „Passion to Perform“ — Марка, съставен от рекламен лозунг — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Равно третиране)	33
2014/C 142/42	Съединени дела T-534/12 и T-535/12: Решение на Общия съд от 26 март 2014 г. — Still/CXВП (Fleet Data Services) (Марка на Общността — Заявки за фигуративни марки на Общността „Fleet Data Services“ и „Truck Data Services“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Право на изслушване — Член 75, второ изречение от Регламент № 207/2009)	33
2014/C 142/43	Дело T-81/13: Решение на Общия съд от 21 март 2014 г. — FTI Touristik/CXВП (BigXtra) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „BigXtra“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	34
2014/C 142/44	Дело T-46/12: Определение на Общия съд от 5 март 2014 г. — Chrysamed Vertrieb/CXВП — Chrysal International (Chrysamed) (Марка на Общността — Производство по възражение — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)	34
2014/C 142/45	Дело T-198/13: Определение на Общия съд от 3 февруари 2014 г. — Imax/CXВП — Himax Technologies (IMAX) (Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)	35

2014/C 142/46	Дело T-62/14: Жалба, подадена на 27 януари 2014 г. — BR IP Holder/СХВП — Greyleg Investments („НОКЕУ РОКЕУ“)	35
2014/C 142/47	Дело T-98/14: Жалба, подадена на 14 февруари 2014 г. — Société Générale/Комисия	36
2014/C 142/48	Дело T-106/14: Жалба, подадена на 14 февруари 2014 г. — Universal Utility International/СХВП (Greenworld).	37
2014/C 142/49	Дело T-108/14: Иск, предявен на 17 февруари 2014 г. — Burazer и др./Европейски съюз.	37
2014/C 142/50	Дело T-109/14: Иск, предявен на 17 февруари 2014 г. — Škugor и др./Европейски съюз	38
2014/C 142/51	Дело T-124/14: Жалба, подадена на 19 февруари 2014 г. — Финландия/Комисия	39
2014/C 142/52	Дело T-125/14: Жалба, подадена на 14 февруари 2014 г. — Gappol Marzena Porczyńska/СХВП — Gap (ITM) (GAPPol).	40
2014/C 142/53	Дело T-134/14: Жалба, подадена на 28 февруари 2014 г. — Германия/Комисия	40
2014/C 142/54	Дело T-141/14: Жалба, подадена на 28 февруари 2014 г. — SolarWorld и др./Съвет	41
2014/C 142/55	Дело T-142/14: Жалба, подадена на 28 февруари 2014 г. — SolarWorld и др./Съвет	42
2014/C 142/56	Дело T-160/14: Жалба, подадена на 28 февруари 2014 г. — Yingli Energy (China) и др./Съвет	43
2014/C 142/57	Дело T-161/14: Жалба, подадена на 28 февруари 2014 г. — Yingli Energy (China) и др./Съвет	44
2014/C 142/58	Дело T-166/14: Жалба, подадена на 3 март 2014 г. PRS Mediterranean/СХВП — Reynolds Presto Products („NEOWEB“)	45
2014/C 142/59	Дело T-172/14: Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Stahlwerk Bous/Комисия	46
2014/C 142/60	Дело T-173/14: Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — WeserWind/Комисия	47
2014/C 142/61	Дело T-174/14: Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Dieckerhoff Guss/Комисия.	47
2014/C 142/62	Дело T-175/14: Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Walter Hundhausen/Комисия	48
2014/C 142/63	Дело T-176/14: Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Georgsmarienhütte/Комисия	49
2014/C 142/64	Дело T-177/14: Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Harz Guss Zorge/Комисия.	50
2014/C 142/65	Дело T-178/14: Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss/Комисия	51
2014/C 142/66	Дело T-179/14: Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Schmiedewerke Gröditz/Комисия	52
2014/C 142/67	Дело T-183/14: Жалба, подадена на 21 март 2014 г. — Schmiedag/Комисия	53
2014/C 142/68	Дело T-186/14: Жалба, подадена на 21 март 2014 г. — Atlantic Multipower Germany/СХВП — Nutrichem Diät + Pharma (NOxtreme).	53
2014/C 142/69	Дело T-522/12: Определение на Общия съд от 14 февруари 2014 г. — Alfa-Beta Vassilopoulos/СХВП — Henkel (AB terra Leaf).	54
2014/C 142/70	Дело T-142/13: Определение на Общия съд от 10 февруари 2014 г. — Jinko Solar и др./Парламент и др.	54
2014/C 142/71	Дело T-435/13: Определение на Общия съд от 5 март 2014 г. — Triarii/Комисия	55
2014/C 142/72	Дело T-439/13: Определение на Общия съд от 27 февруари 2014 г. — Fard и Sarkandi/Съвет.	55

2014/C 142/73	Дело T-466/13: Определение на Общия съд от 5 февруари 2014 г. — Hermann Trollius/ЕЧНА	55
2014/C 142/74	Дело T-505/13: Определение на Общия съд от 19 март 2014 г. — Stichting Sona и Nao/Комисия. . .	55

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2014/C 142/75	Дело F-8/13: Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от 26 март 2014 г. — СР/Парламент (Публична служба — Длъжностно лице — Началник на отдел — Пробен период — Неутвърждаване на лице на длъжност „началник отдел“ — Преназначаване на длъжност без ръководни функции — Вътрешни правила на Парламента)	56
---------------	--	----

2014/C 142/76	Дело F-32/13: Определение на Съда на публичната служба (трети състав) от 27 февруари 2014 г. — Walton/Комисия (Публична служба — Срочно нает служител — Обезщетение при прекратяване на служебното правоотношение — Оставка, чието подаване е установено с решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности — Определяне на момента на подаване на оставката — Сила на пресъдено нещо — Решения на органа по назначаването, които са станали окончателни, тъй като не са обжалвани по съдебен ред — Неспазване на предварителната административна процедура — Явна недопустимост)	56
---------------	---	----

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2014/C 142/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
ОВ С 135, 5.5.2014 г.

Предишни публикации

ОВ С 129, 28.4.2014 г.

ОВ С 112, 14.4.2014 г.

ОВ С 102, 7.4.2014 г.

ОВ С 93, 29.3.2014 г.

ОВ С 85, 22.3.2014 г.

ОВ С 78, 15.3.2014 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 18 март 2014 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Braunschweig — Германия) — Наказателно производство срещу International Jet Management GmbH

(Дело C-628/11) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 18 ДФЕС — Забрана на всяка форма на дискриминация, основана на гражданството — Търговски полети от трета страна до държава членка — Правна уредба на държава членка, предвиждаща, че въздушните превозвачи от Съюза, които нямат издаден от тази държава оперативен лиценз, трябва да получават разрешение за всеки полет от трета страна)

(2014/C 142/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Braunschweig

Страна в главното производство

International Jet Management GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Oberlandesgericht Braunschweig — Тълкуване на член 18 ДФЕС — Търговски полети от трета страна до държава членка — Правна уредба на държава членка, предвиждаща, че въздушните превозвачи, които нямат издаден от тази държава оперативен лиценз, трябва да получават разрешение за всеки полет от трета страна — Глоба, наложена на общностен въздушен превозвач, който е нарушил тази правна уредба

Диспозитив

- 1) Член 18 ДФЕС, който прогласява общия принцип на недопускане на дискриминация, основана на гражданството, е приложил към положение като разглежданото в главното производство, при което държава членка изисква от въздушен превозвач, който притежава оперативен лиценз, издаден от друга държава членка, да получи разрешение за навлизане във въздушното пространство на първата държава членка, за да извърши нередовни частни полети от трета страна до територията на първата държава членка, докато такова разрешение не се изисква за въздушните превозвачи, които притежават оперативен лиценз, издаден от първата държава членка.
- 2) Член 18 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, която изисква, под страх от налагане на глоба за неспазването ѝ, от въздушен превозвач, който притежава оперативен лиценз, издаден от друга държава членка, да получи разрешение за навлизане във въздушното пространство на първата държава членка, за да извърши нередовни частни полети от трета страна до първата държава членка, докато такова разрешение не се изисква за въздушните превозвачи, които притежават оперативен лиценз, издаден от първата държава членка, и която правна уредба обуславя предоставянето на посоченото разрешение от представянето на декларация, удостоверяваща, че въздушните превозвачи, които притежават оперативен лиценз, издаден от първата държава членка, не възнамеряват или не са в състояние да извършат тези полети.

⁽¹⁾ ОВ С 80, 17.3.2012 г.

Решение на Съда (пети състав) от 20 март 2014 г. — Европейска комисия/Република Полша**(Дело C-639/11) ⁽¹⁾****(Неизпълнение на задължения от държава членка — Регистрация на моторни превозни средства — Членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС — Директива 70/311/ЕИО — Директива 2007/46/ЕО — Движение отдясно в държава членка — Задължение, с оглед на регистрацията, за прелестване отляво на разположена отдясно кормилна уредба на леките автомобили)**

(2014/С 142/03)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Wilms, G. Zavvos и K. Herrmann)

Ответник: Република Полша (представители: B. Majczyna и M. Szpunar)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Република Литва (представители: D. Kriauciūnas и R. Krasuckaitė)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 34 ДФЕС, на член 2а от Директива 70/311/ЕИО на Съвета от 8 юни 1970 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно кормилните уредби на моторните превозни средства и на техните ремаркета, изменена (ОВ L 133, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г. глава 13, том 1, стр. 76), както и на член 4, параграф 3 от Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (ОВ L 263, стр. 1) — Законодателство на държава членка, забраняващо регистрацията на автомобили с десен волан

Диспозитив

- 1) Като поставя в зависимост регистрирането на своя територия на нови или по-рано регистрирани в други държави членки леки автомобили с разположена отдясно кормилна уредба от прелестването на волана отляво, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 2а от Директива 70/311/ЕИО на Съвета от 8 юни 1970 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на кормилните уредби на моторните превозни средства и на техните ремаркета, по член 4, параграф 3 от Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Ралкова директива), както и по член 34 ДФЕС.
- 2) Осъжда Република Полша да заплати съдебните разноски.
- 3) Република Литва понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 73, 10.3.2012 г.

Решение на Съда (пети състав) от 20 март 2014 г. — Европейска комисия/Република Литва(Дело С-61/12) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Регистрация на моторни превозни средства — Членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС — Директива 70/311/ЕИО — Директива 2007/46/ЕО — Движение от дясно в държава членка — Задължение, с оглед на регистрацията, за преместване отляво на разположена от дясно кормилна уредба на леките автомобили)

(2014/С 142/04)

Език на производството: литовски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Steiblytė, G. Wilms и G. Zavvos)

Ответник: Република Литва (представители: D. Kriauciūnas и R. Krasuckaitė)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Република Естония (представител: M. Linntam), Република Латвия (представители: I. Kalniņš и A. Nikolajeva), Република Полша (представители: B. Majczyna и M. Szpunar)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 34 ДФЕС, на член 2а от Директива 70/311/ЕИО на Съвета от 8 юни 1970 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на кормилните уредби на моторните превозни средства и на техните ремаркета (ОВ L 133, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 1, стр. 76), както и на член 4, параграф 3 от Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива) (ОВ L 263, стр. 1) — Национално законодателство, което забранява регистрацията на нови леки автомобили с волан, монтиран от дясната страна, въпреки че тези автомобили отговарят на изискванията, установени от рамковата директива и от специалните директиви — Отказ за регистрация на леките автомобили с монтиран от дясната страна волан, които имат предходна регистрация в друга държава членка

Диспозитив

- 1) Като забранява регистрацията на леки автомобили с разположен от дясно волан и/или като изисква за регистрацията на нови или по-рано регистрирани в други държави членки леки автомобили с разположена от дясно кормилна уредба воланът да бъде преместен отляво, Република Литва не е изпълнила задълженията си по член 2а от Директива 70/311/ЕИО на Съвета от 8 юни 1970 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на кормилните уредби на моторните превозни средства и на техните ремаркета, по член 4, параграф 3 от Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива), както и по член 34 ДФЕС.
- 2) Осъжда Република Литва да заплати съдебните разноски.
- 3) Република Естония, Република Латвия и Република Полша понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 118, 21.4.2012 г.

Решение на Съда (десети състав) от 20 март 2014 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona/Generalidad de Cataluña

(Дело C-139/12) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Шеста директива ДДС — Случаи на освобождаване — Сделки по продажба на ценни книжа, водещи до прехвърляне на собственост върху недвижимо имущество — Облагане с косвен данък, различен от ДДС — Членове 49 ДФЕС и 63 ДФЕС — Изцяло вътрешно положение)

(2014/C 142/05)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

Ответник: Generalidad de Cataluña

Предмет

Преюдициално запитване^o — Tribunal Supremo^o — Тълкуване на член 13, част Б, буква г) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1)^o — Освобождаване на сделките с ценни книжа, посочени в член 13, част Б, буква г), точка 5° — Изключение^o — Сделки по продажба на ценни книжа, водещи до прехвърляне на собственост върху недвижимо имущество^o — Национално законодателство, съгласно което придобиването на мажоритарен дял от капитала на дружество, чиито активи се състоят основно от недвижимо имущество, се облага с косвен данък, различен от ДДС.

Диспозитив

Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 91/680/ЕИО на Съвета от 16 декември 1991 г., следва да се тълкува в смисъл, че допуска национална разпоредба като член 108 от Закон 24/1988 за пазара на ценни книжа (Ley 24/1988 del Mercado de Valores) от 28 юли 1988 г., изменен със Закон 18/1991 за данъка върху доходите на физическите лица (Ley 18/1991 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas) от 6 юни 1991 г., която предвижда, че придобиването на мажоритарен дял от капитала на дружество, чиито активи се състоят основно от недвижимо имущество, се облага с косвен данък, различен от ДДС, като разглеждания в главното производство.

⁽¹⁾ ОВ C 174, 16.6.2012 г.

Решение на Съда (голям състав) от 18 март 2014 г. (преюдициално запитване от Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne — Обединено кралство) — С. D./S. T.

(Дело C-167/12) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 92/85/ЕИО — Мерки за насърчаване на подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки — Член 8 — Жена, ползваща се от заместващо майчинство, която има дете при условията на споразумение за заместващо майчинство — Отказ да ѝ бъде предоставен отпуск по майчинство — Директива 2006/54/ЕО — Равно третиране на работници от мъжки и женски пол — Член 14 — По-неблагоприятно третиране на жена, ползваща се от заместващо майчинство, що се отнася до предоставянето на отпуск по майчинство)

(2014/C 142/06)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne

Страни в главното производство

Жалбоподател: С. D.

Ответник: S. T.

Предмет

Преюдициално запитване — Employment Tribunal Newcastle upon Tyne — Тълкуване на член 1, параграф 1, член 2, буква в), член 8, параграф 1 и член 11, параграф 2, буква б) от Директива 92/85/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки (Десета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) (ОВ L 348, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 3, стр. 3) — Тълкуване на член 14 и член 2, параграф 1, букви а) и б) и параграф 2, буква в) от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262) — Забрана за каквото и да било неблагоприятно третиране на жена, свързано с бременността или с отпуска по майчинство по смисъла на Директива 92/85/ЕИО — Приложно поле — Жена, която не е биологична майка и е прибягнала до заместващо майчинство — Право на отпуск по майчинство

Диспозитив

- 1) Директива 92/85/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки (Десета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) трябва да се тълкува в смисъл, че държавите членки не са длъжни да предоставят отпуск по майчинство на основание член 8 от тази директива на работничка, в качеството ѝ на жена, ползваща се от заместващо майчинство, включително когато тя може да кърми детето след раждането или когато го е кърмила.
- 2) Член 14 от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите, във връзка с член 2, параграф 1, букви а) и б) и параграф 2, буква в) от тази директива, трябва да се тълкува в смисъл, че отказът на работодателя да предостави отпуск по майчинство на жена, ползваща се от заместващо майчинство, не съставлява дискриминация, основаваща се на пола.

⁽¹⁾ ОВ С 194, 30.6.2012 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 18 март 2014 г. (преюдициално запитване от The Equality Tribunal — Ирландия) — Z/A Government Department, the Board of Management of a Community School

(Дело C-363/12) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2006/54/ЕО — Равно третиране на работници от мъжки и женски пол — Майка, ползваща се от заместващо майчинство, която ила дете при условията на споразумение за заместващо майчинство — Отказ да ѝ бъде предоставен платен отпуск, равностоен на отпуск по майчинство или на отпуск за осиновяване — Конвенция на Организацията на Обединените нации за правата на хората с увреждания — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Забрана на всякаква дискриминация, основана на увреждане — Майка, ползваща се от заместващо майчинство, която не може да износи бременност — Наличието на увреждане — Валидност на Директиви 2006/54 и 2000/78)

(2014/C 142/07)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

The Equality Tribunal

Страни в главното производство

Ищец: Z

Ответници: A Government Department, the Board of Management of a Community School

Предмет

Преюдициално запитване — The Equality Tribunal (Ирландия) — Тълкуване на членове 4 и 14 от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262) — Тълкуване на член 3, параграф 1 и на член 5 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7) — Биологична майка, прибягнала до заместващо майчинство — Лице, страдащо от физически недъг, който е пречка за раждането на дете — Право на отпуск по майчинство

Диспозитив

- 1) Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите, по-конкретно членове 4 и 14 от нея, трябва да се тълкуват в смисъл, че отказът да бъде разрешен равностоен на отпуск по майчинство платен отпуск на работничка в качеството ѝ на майка, ползваща се от заместващо майчинство, която ила дете при условията на споразумение за заместващо майчинство, не представлява дискриминация, основана на пола.

Положението на такава майка, ползваща се от заместващо майчинство, във връзка с разрешаването на отпуск за осиновяване, не попада в приложното поле на тази директива.

- 2) Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че отказът да се разреши равностоен на отпуск по майчинство или на отпуск за осиновяване платен отпуск на работничка, която не може да износи бременност и е прибягнала до споразумение за заместващо майчинство, не представлява дискриминация, основана на увреждане.

Валидността на тази директива не може да се преценява от гледна точка на Конвенцията на ООН, но доколкото е възможно, посочената директива трябва да се тълкува в съответствие с тази конвенция.

⁽¹⁾ ОВ С 311, 13.10.2012 г.

**Решение на Съда (голям състав) от 18 март 2014 г. — Европейска комисия/Европейски парламент,
Съвет на Европейския съюз**

(Дело C-427/12) ⁽¹⁾

*(Жалба за отмяна — Избор на правното основание — Членове 290 ДФЕС и 291 ДФЕС —
Делегиран акт и акт за изпълнение — Регламент (ЕС) № 528/2012 — Член 80, параграф 1 —
Биоциди — Европейска агенция по химикалите — Определяне от Комисията на таксите)*

(2014/C 142/08)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: В. Smulders, С. Zadra и Е. Manhaeve)

Ответници: Европейски парламент (представители: L. Visaggio и А. Trouriotis), Съвет на Европейския съюз (представители: М. Moore и I. Sulce)

Встъпили страни в подкрепа на ответниците: Чешка република (представители: М. Smolek, Е. Ruffer и D. Hadroušek), Кралство Дания (представители: V. Pasternak Jørgensen и С. Thorning), Френска република (представители: G. de Bergues, D. Colas и N. Rouam), Кралство Нидерландия (представители: М. Bulterman и М. Noort), Република Финландия (представители: Н. Leppo и М. J. Leppo), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: С. Murrell и М. Holt, подпомагани от В. Kennelly, barrister)

Предмет

Жалба за отмяна — Член 80, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди (ОВ L 167, стр. 1), доколкото предвижда приемане на мерки за определяне на таксите, дължими на Европейска агенция по химикали (ЕCHA), чрез акт за изпълнение по смисъла на член 291 ДФЕС, а не чрез делегиран акт съгласно член 290 ДФЕС — Избор на правното основание — Разпределяне на регулаторните правомощия, които законодателят на Съюза може да предостави на Комисията.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.
- 3) Чешката република, Кралство Дания, Френската република, Кралство Нидерландия, Република Финландия и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 355, 17.11.2012 г.

Решение на Съда (седми състав) от 20 март 2014 г. — Русе индъстри/Европейска комисия

(Дело C-271/13 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Държавни помощи — Помощ, предоставена от Република България под формата на несъбиране на вземания — Решение на Комисията, с което тази помощ се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятието „нова помощ“ — Задължение за лотивиране)

(2014/C 142/09)

Език на производството: български

Страни

Жалбоподател: Русе индъстри (представители: Ал. Ангелов и Св. Панов, адвокати)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: С. Urraca Caviedes и Д. Стефанов)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (четвърти състав) от 20 март 2013 г. по дело Русе индъстри/Комисия (Т-489/11), с което Общият съд отхвърля жалбата на жалбоподателя за частична отмяна на Решение 2012/706/ЕС на Комисията от 13 юли 2011 година относно държавна помощ SA.28903 (C 12/10) (ex N 389/09), приведена в действие от България в полза на „Русе индъстри“ (ОВ L 320, 2012 г., стр. 27) — Държавна помощ под формата на несъбиране на вземания — Решение, с което тази помощ се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда нейното възстановяване — Процесуално нарушение, засягащо правата на жалбоподателя — Допуснато от Общия съд нарушение на правото на Съюза

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Осъжда „Русе индъстри“ АД да заплати съдебните разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 207, 20.7.2013 г.

Преюдициално запитване от Sozialgerichts Duisburg (Германия), постъпило на 16 януари 2014 г. — Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca/Stadt Kevelaer

(Дело C-19/14)

(2014/C 142/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Sozialgericht Duisburg

Страни в главното производство

Ищци: Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca

Ответник: Stadt Kevelaer

Преюдициални въпроси

- а) Съвместим с правото на Европейската общност ли е член 7, параграф 1, второ изречение от SGB II [Sozialgesetzbuch II, Социалноосигурителен кодекс, книга II]?
- б) При отрицателен отговор, трябва ли Федерална република Германия да промени правната уредба, или пряко се извежда друга правна уредба и евентуално коя?
- в) Член 7, параграф 1, второ изречение от SGB II остава ли в сила до (вероятно) необходимото изменение на правната уредба от страна на органите на Федерална република Германия?

Преюдициално запитване, отправено от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 18 декември 2013 г. — Ško-Energo, s.r.o./Odvolací finanční ředitelství

(Дело C-43/14)

(2014/C 142/11)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ško-Energo, s.r.o.

Ответник: Odvolací finanční ředitelství

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 10 от Директива 2003/87/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския Парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета да се тълкува в смисъл, че не допуска прилагането на разпоредби от националното право, по силата на които безплатно разпределените в съответния период квоти за емисии се облагат с данък върху даренията?

⁽¹⁾ ОВ L 275, 2003 г., стр. 32

**Преюдициално запитване от Fővárosi Ítéltábla (Унгария), постъпило на 27 януари 2014 г. —
Наказателно производство срещу István Balázs и Dániel Papp**

(Дело C-45/14)

(2014/C 142/12)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Ítéltábla

Страни в главното производство

Подсъдими: István Balázs и Dániel Papp

Друга страна: Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség

Преюдициални въпроси

От съда се иска да се произнесе по реда на преюдициалното производство относно това дали наличието или липсата на правна дефиниция на надлежно повдигане на обвинение по член 2 от унгарския Наказателно-процесуален кодекс

- 1) е пречка за упражняване на „правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес“, закрепено в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз?
- 2) води до нарушаване на „правото на всеки да не бъде съден или наказван два пъти за едно и също престъпление“, закрепено в член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и в член 14, параграф 7 от Международния пакт за граждански и политически права и в член 4, параграф 1 от Протокол № 7 към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г.?
- 3) води до нарушаване на „забраната на злоупотребата с право“, установена с член 54 от Хартата на основните права на Европейския съюз?

**Преюдициално запитване от Amtsgerichts Rüsselsheim (Германия), постъпило на 28 януари
2014 г. — Jürgen Kaiser/Condor Flugdienst GmbH**

(Дело C-46/14)

(2014/C 142/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Rüsselsheim

Страни в главното производство

Ищец: Jürgen Kaiser

Ответник: Condor Flugdienst GmbH

Преюдициален въпрос

За да може да се ползва от освобождаването от отговорност по член 5, параграф 3 от Регламента ⁽¹⁾, трябва ли въздушният превозвач да посочи и докаже, че е взел всички необходими мерки, за да избегне очакваните последствия от извънредно обстоятелство под формата на отмяна или съществено закъснение, или че не е разполагал с такива мерки?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Германия),
постъпило на 4 февруари 2014 г. — Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Bundesanstalt für
Landwirtschaft und Ernährung**

(Дело C-51/14)

(2014/C 142/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Отговорник: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Преюдициални въпроси

- 1) Урежда ли окончателно член 14, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1998/78 ⁽¹⁾ заместването на захар, що се отнася до компенсирането на разходите за складиране, и може ли да се приеме, че тази разпоредба не изисква заместващата захар да е произведена от друг производител, установен на територията на същата държава членка?
- 2) При утвърдителен отговор: член 14, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1998/78 предвижда ли, че за да се претендира възстановяването на разходи за складиране е необходимо захарта В, която трябва да бъде заместена, да бъде „физически заменена“ при производителя на захар?
- 3) Ако член 2, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2670/81 ⁽²⁾ е приложим при заместването на захар: член 2, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2670/81 предвижда ли, че за да се претендира възстановяването на разходи за складиране е необходимо захарта В, която трябва да бъде заместена, да бъде „физически заменена“ при производителя на захар?
- 4) Субсидиарно: невалидна ли е разпоредбата на член 2, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2670/81, доколкото изисква заместващата захар да „е произведена от друг производител, установен на територията на същата държава членка“?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 1998/78 на Комисията от 18 август 1978 година за установяване на подробни правила за компенсиране на разходите за складиране на захар; ОВ L 231, стр. 5.

⁽²⁾ Регламент (ЕИО) № 2670/81 на Комисията от 14 септември 1981 година относно определяне на подробни правила за прилагане по отношение на производството на захар при надвишаване на квотата; ОВ L 262, стр. 14.

Преюдициално запитване от **Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Германия)**,
постъпило на 4 февруари 2014 г. — **Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Bundesanstalt für
Landwirtschaft und Ernährung**

(Дело C-52/14)

(2014/C 142/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Ответник: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Преюдициални въпроси

- 1) По отношение на прекъсването на давностния срок, органът, който отговаря за действието по разследване или преследване, независимо дали е предоставил финансовите средства, ли е компетентният орган по смисъла на член 3, параграф 1, трета алинея от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 ⁽¹⁾? Трябва ли действието по разследване или преследване да има за цел налагането на административна мярка или санкция?
- 2) Може ли „съответното лице“ по смисъла на член 3, параграф 1, трета алинея от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 да бъде и служител на предприятие, който е бил изслушан като свидетел?
- 3) Трябва ли под „всяко действие, което е [съобщено на съответното лице и е] свързано с разследването или [преследването]“ (член 3, параграф 1, трета алинея от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95) да се разбират конкретни грешки на производителя на захар при документиране на производството на захар (фактически съвкупности), които обикновено се откриват, съответно установяват, едва в рамките на надлежно проведена проверка на организацията на пазара? Възможно ли е окончателният доклад, с който се приключва дадена проверка или се оценяват резултатите от проверката, и в който не се поставят други въпроси относно определени фактически съвкупности, също да се счита за „действие по разследване“, което е съобщено?
- 4) Понятието „повторно извършена нередност“ по смисъла на член 3, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 изисква ли между квалифицираните като нередности действия или бездействия да има тясна връзка във времето, за да продължи да се счита, че е налице „повторност“? При утвърдителен отговор, тази тясна връзка във времето престава ли да съществува и поради това че нередността при документиране на количество захар възниква само веднъж в рамките на една пазарна година в сектора на захарта, след което се повтаря отново едва през следващата или по-късна пазарна година?
- 5) Може ли факторът „повторност“ по смисъла на член 3, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 повече да не е налице, тъй като компетентният орган, бидейки наясно със сложността на фактите, не е подлагал предприятието на проверки, не е извършвал редовно такива или при провеждането им не е положил дължимата грижа?
- 6) Кога започва да тече двукратният давностен срок от осем години по член 3, параграф 1, четвърта алинея от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 при продължаващи или повторно извършени нередности? Започва ли този давностен срок да тече непосредствено след всяко действие, което трябва да се счита за нередност (член 3, параграф 1, първа алинея от Регламента), или след последното повторно извършено действие (член 3, параграф 1, втора алинея от Регламента)?
- 7) Може ли двукратният давностен срок от осем години по член 3, параграф 1, четвърта алинея от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 да бъде прекъснат с действия на компетентния орган по разследване или преследване?
- 8) Ако са налице различни фактически съвкупности, които оказват влияние върху преценката на субсидиите, давностните срокове, които трябва да се изчислят съгласно член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95, следва ли да се определят поотделно за всяка фактическа съвкупност (нередност)?
- 9) Изтичането на двукратния давностен срок по смисъла на член 3, параграф 1, четвърта алинея от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 зависи ли от знанието на съответния орган за нередността?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности: ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166).

**Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 6 февруари 2014 г. —
Hauptzollamt Hannover/Amazon EU Sàrl**

(Дело C-58/14)

(2014/C 142/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Ответник в първоинстанционното производство и жалбоподател в ревизионното производство: Hauptzollamt Hannover

Жалбоподател в първоинстанционното производство и ответник в ревизионното производство: Amazon EU Sàrl

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли описанието на стоките в подпозиция 8543 7010 от Комбинираната номенклатура ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че в нея следва да се класират само апарати, които разполагат изключително с функции за превод или за речник?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Трябва ли в подпозиция 8543 7010 от Комбинираната номенклатура да се класират и апарати, при които функциите за превод или за речник не са определящи спрямо основната им функция (в случая функцията за четене)?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, изменен с Регламент (ЕО) № 861/2010 на Комисията от 5 октомври 2010 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87, ОВ L 284, стр. 1.

**Преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg (Германия), постъпило на 7 февруари
2014 г. — Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export/Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

(Дело C-59/14)

(2014/C 142/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export

Ответник: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Преюдициални въпроси

- 1) Когато нарушението на разпоредба на правото на Общността е разкрито едва след настъпване на вреда, изисква ли дефинираната в член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 ⁽¹⁾ нередност, необходима за да започне да тече давностният срок по член 3, параграф 1 от същия регламент, кумулативно наред с действие или бездействие на икономическия оператор, да е налице и причинена вреда на общия бюджет на Съюза или на управляваните от него бюджети, така че давностният срок започва да тече едва от настъпване на вредата, или този давностен срок започва да тече независимо от момента на настъпване на вредата още с действието или бездействието на икономическия оператор, което представлява нарушение на разпоредба на правото на Общността?

2) Ако отговорът на въпрос 1 е, че давностният срок започва да тече едва с настъпване на вредата:

във връзка с връщането на окончателното възстановяване при износ налице ли е вреда по смисъла на член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 още от момента, в който на износител е заплатена сума, равна на възстановяването при износ, по смисъла на член 5, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 565/80, преди още да е освободено обезпечението по член 6 от Регламент (ЕИО) № 565/80, или вредата възниква едва в момента на освобождаване на обезпечението, съответно, на окончателното възстановяване при износ?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166)

Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 10 февруари 2014 г. — Finanzamt Linz/Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

(Дело C-66/14)

(2014/C 142/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt Linz

Ответник: Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

Заинтересовани страни: IFN-Holding AG, IFN Beteiligungs GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 107 ДФЕС (предишен член 87 ЕО) във връзка с член 108, параграф 3 ДФЕС (предишен член 88, параграф 3 ЕО) национална мярка, според която при придобиване на дялово участие в местно дружество в рамките на груповото данъчно облагане се извършва амортизация на търговската репутация, която намалява данъчната основа и по този начин данъчната тежест, докато в други случаи на подоходно и корпоративно облагане при придобиване на дялово участие такава амортизация на търговската репутация е недопустима?
- 2) Допуска ли член 49 ДФЕС (предишен член 43 ЕО) във връзка с член 54 ДФЕС (предишен член 48 ЕО) законодателство на държава членка, според което при придобиване на дялово участие в местно дружество в рамките на груповото данъчно облагане се извършва амортизация на търговската репутация, докато при придобиване на дялово участие в установено извън страната дружество (по-специално със седалище в друга държава членка на Европейския съюз) такава амортизация на търговската репутация не може да бъде направена?

Преюдициално запитване от Bundessozialgerichts (Германия), постъпило на 10 февруари 2014 г. — Jobcenter Berlin Neukölln/Nazifa Alimanovic и др.

(Дело C-67/14)

(2014/C 142/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundessozialgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Jobcenter Berlin Neukölln

Ответник: Nazifa Alimanovic, Sonita Alimanovic, Valentina Alimanovic, Valentino Alimanovic

Преюдициални въпроси

- 1) Важи ли изискването за равно третиране по член 4 от Регламент (ЕО) № 883/2004⁽¹⁾ — с изключение на забраната за прехвърляне на обезщетения в друга държава по член 70, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 883/2004 — и за специалните парични обезщетения без плащане на вноски по смисъла на член 70, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: допустими ли са — и евентуално в какъв обхват — ограниченията на изискването за равно третиране по член 4 от Регламент (ЕО) № 883/2004, които са въведени с разпоредби на националното законодателство за транспониране на член 24, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО⁽²⁾ и които във всички случаи изключват достъпа до такива обезщетения, когато гражданинът на Съюза има право на пребиваване в другата държава членка само на основание на обстоятелството, че търси работа?
- 3) Съвместима ли е с член 45, параграф 2 ДФЕС във връзка с член 18 ДФЕС национална разпоредба, съгласно която гражданите на Съюза, които могат да упражняват правото си на свободно движение като търсещи работа лица, във всички случаи са лишени от определено социално плащане, с което се осигурява жизненият минимум и същевременно се улеснява достъпът до пазара на труда, за периода, през който имат право на пребиваване само за да търсят работа, и то независимо от връзката им с приемащата държава?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социално осигуряване (ОВ L 166, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г. глава 5, том 7, стр. 82).

⁽²⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕО, 68/360/ЕО, 72/194/ЕО, 73/148/ЕО, 75/34/ЕО, 75/35/ЕО, 90/364/ЕО, 90/365/ЕО и 93/96/ЕО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г. глава 5, том 7, стр. 56).

**Преюдициално запитване от Tribunalul Sibiu (Румъния), постъпило на 10 февруари 2014 г. —
Dragoș Constantin Târșia/Румънската държава чрез Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul
Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Inmatriculare a Autovehiculelor**

(Дело C-69/14)

(2014/C 142/20)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Sibiu

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dragoș Constantin Târșia

Ответници: Румънската държава чрез Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Inmatriculare a Autovehiculelor

Преюдициален въпрос

Могат ли членове 17, 20, 21 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, член 6 от Договора за Европейския съюз, член 110 от Договора за функционирането на Европейския съюз и установеният от общностното право и практиката на Съда на ЕС принцип на правна сигурност да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба като член 21, параграф 2 от Закон № 554/2004, която предвижда възможност за отмяна на националните съдебни решения, постановени единствено в сферата на административноправните спорове, в случай че има нарушаване на принципа на предимство на общностното право, и която изключва възможността за отмяна на националните съдебни решения, постановени в сфери, различни от административноправните спорове (граждански, наказателни), в случай че тези съдебни решения нарушават посочения принцип на предимство на общностното право?

Преюдициално запитване от *Gerechtshof 's-Hertogenbosch* (Нидерландия), постъпило на 10 февруари 2014 г. — X, друга страна в производството: *Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst*

(Дело C-72/14)

(2014/C 142/21)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Страни в главното производство

Жалбоподател: X

Друга страна в производството: *Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst*

Преюдициални въпроси

- 1) В Решение по дело *Fitzwilliam*⁽¹⁾ Съдът приема, че издадено от компетентната институция на държава членка удостоверение обвързва осигурителните институции на другите държави членки и тогава когато съдържанието на удостоверението се окаже невярно. Важи ли това решение също и за случаи като настоящия, при които съдържашите се в Регламента⁽²⁾ правила за разпределение на компетентността не намират приложение?
- 2) От значение ли е за отговора на този въпрос обстоятелството, че компетентната институция не е възнамерявала да издаде удостоверение E101, но по административни причини съзнателно и обмислено е използвала документи, които според формата и съдържанието си са създавали впечатление на удостоверения E101, при което данъчнозадълженото лице е считало, и от гледна точка на един разумно мислещ човек е можело да счита, че е получило такова удостоверение?

⁽¹⁾ Решение от 10 февруари 2000 г. по дело *FTS* (C-202/97, Recueil, стр. I-883).

⁽²⁾ Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26).

Преюдициално запитване от *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Литва), постъпило на 10 февруари 2014 г. — UAB Eturas и др./*Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba*

(Дело C-74/14)

(2014/C 142/22)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: UAB Eturas и др.

Ответник: *Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba*

Заинтересовани лица: UAB Aviaeuropa, UAB Grand Voyage, UAB Kalnų upė, UAB Keliautojų klubas, UAB Smaragdas travel, UAB 700LT, UAB Aljus ir Ko, UAB Gustus vitae, UAB Tropikai, UAB Vipauta, UAB Vistus

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 101, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че когато икономическите оператори ползват обща компютризирана информационна система като разглежданата в случая и Съветът по конкуренцията е доказал, че в системата е поместено системно съобщение за ограничаване на отстъпките и е въведено техническо ограничение за процента на отстъпките, може да се приеме, че тези икономически оператори са знаели или е трябвало да знаят за системното съобщение, поместено в компютризираната информационна система, и че — след като не са възразили срещу прилагането на подобно ограничение за отстъпките — са изразили мълчаливо одобрение за ограничаването на ценовите отстъпки, поради което носят отговорност за участие в съгласувани практики по член 101, параграф 1 ДФЕС?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: какви фактори трябва да се вземат предвид, за да се определи дали при обстоятелства като разглежданите в главното производство икономическите оператори, ползващи обща компютризирана информационна система, са участвали в съгласувани практики по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС?

Преюдициално запитване от Landgericht Hannover (Германия), постъпило на 14 февруари 2014 г. — TUIfly GmbH/Harald Walter

(Дело C-79/14)

(2014/C 142/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Hannover

Страни в главното производство

Жалбоподател: TUIfly GmbH

Ответник: Harald Walter

Преюдициални въпроси

- I. Следва ли член 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година да се тълкува в смисъл, че в обхвата на Регламента попада и несъобщеното „изтегляне“ на полета за по-ранен час, в резултат от което пътниците не могат да пътуват с този полет?
- II. Следва ли Регламентът да се тълкува в смисъл, че що се отнася до причината, извън посоченото в член 5 е без значение на какво се дължи закъснението?
- III. Целта на Регламента, а именно да се осигури обезщетение за вредите от загубата на време, засегната ли е и когато пътникът би пристигнал по-рано и това се отразява на плановете му за времето преди полета?
- IV. Приложим ли е Регламентът поради обстоятелството, че не е било съобщено изтеглянето на полета за по-ранен час, което е довело до по-късно от предвиденото пристигане в курорта?
- V. Следва ли да се приеме, че целта на Регламента е да осигури високо равнище на защита, в резултат от което в обхвата на защита попада и ограничаването на времевите планове на пътника? Така ли е и при изтегляне на полета за по-ранен час?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 17 февруари 2014 г. — Nannoka Vulcanus Industries BV/College van Gedeputeerde Staten van Gelderland

(Дело C-81/14)

(2014/C 142/24)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: Nannoka Vulcanus Industries BV

Ответник: College van Gedeputeerde Staten van Gelderland

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли приложение II Б от Директива 1999/13/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 11 март 1999 година за ограничаване на емисиите на летливи органични съединения, дължащи се на употребата на органични разтворители в определени дейности и инсталации да се тълкува в смисъл, че на оператора на инсталации, за които може да се приеме наличие на постоянно твърдо съдържание в продукта и то се използва за определяне на еталонната точка за намаляване на емисиите, може да се даде отсрочка за прилагането на плановете му за намаляване на емисиите в отклонение от установения в това приложение график, когато заместителите, които съдържат малки количества или не съдържат разтворители, са все още в процес на разработка?

При утвърдителен отговор на първия въпрос:

- 2) За да се предостави отсрочка за прилагането на плана за намаляване по смисъла на приложение II Б към Директива 1999/13/ЕО, изисква ли се определено действие от страна на оператора на инсталацията или разрешение на компетентния орган?
- 3) Въз основа на какви критерии се определя продължителността на отсрочката по смисъла на приложение II Б от Директивата?

⁽¹⁾ ОВ L 85, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 5.

Преюдициално запитване от Corte Suprema di Cassazione (Италия), постъпило на 17 февруари 2014 г. — Agenzia delle Entrate/Nuova Invincibile

(Дело C-82/14)

(2014/C 142/25)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte Suprema di Cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Agenzia delle Entrate

Ответник: Nuova Invincibile

Преюдициален въпрос

Отнася ли се забраната, която е в основата на Решение на Съда на Европейските общности от 17 юли 2008 г., постановено по дело C-132/06, до мярка [като данъчната амнистия, предвидена в член 9, параграф 17 от Закон № 289/2002, за минали периоди и която цели да обезщети до известна степен лицата, засегнати от природни бедствия,] която се отразява на общите суми, получени (или които трябва да бъдат получени) след начисляването на ДДС?

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 17 февруари 2014 година — „ЧЕЗ Разпределение България“ АД/Комисия за защита от дискриминация

(Дело C-83/14)

(2014/C 142/26)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ЧЕЗ Разпределение България“ АД

Ответник: Комисия за защита от дискриминация

Заинтересовани страни: Анелия Николова и Държавна комисия за енергийно и водно регулиране

Преюдициални въпроси

1. Понятието „етнически произход“, разгледано в Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 година⁽¹⁾ относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етнически произход и в Хартата на основните права в Европейския съюз следва ли да се тълкува в смисъл, че то се отнася до компактна група български граждани от ромски произход, като тези, живеещи в кв. „Гиздова махала“, гр. Дупница?
2. Понятието „сравнима ситуация“ посочено в чл. 2, § 2, буква „а“ от Директивата приложимо ли е във връзка с изложената фактическа обстановка, при която средствата за търговско измерване в ромски квартали се поставят на височина 6-7 метра, за разлика от обичайното разположение под 2 метра в други квартали без компактно ромско население?
3. Следва ли разпоредбата на чл. 2, § 2, буква „а“ от Директивата да се тълкува в смисъла, че поставянето на СТИ в ромски квартали на височина 6-7 метра представлява по-малко благоприятно третиране на населението от ромски произход в сравнение с това от друг етнически?
4. Ако се касае за по-малко благоприятно третиране, следва ли посочената разпоредба да се тълкува в смисъл, че при фактическата обстановка по делото, това третиране се дължи изцяло или частично на обстоятелството, че засяга ромски етнически етнос?
5. Допуска ли Директивата национална разпоредба като тази на § 1, т.7 от ДР на Закона за защита от дискриминация, която предвижда, че „неблагоприятно третиране“ е всеки акт, действие или бездействие, което пряко или непряко засяга права или законни интереси?
6. Относимо ли е понятието „видимо неутрална практика“ по смисъла на чл.2, § 2, буква „б“ от Директивата към практиката на ЧЕЗ да поставя СТИ на височина от 6-7 метра? Как следва да се тълкува понятието „видимо“ — в смисъл, че практиката е очевидно неутрална или в смисъл, че практиката изглежда неутрална само на пръв поглед, т.е. е привидно неутрална?
7. За да е налице непряка дискриминация по смисъла на чл.2, § 2, буква „б“ от Директивата, необходимо ли е неутралната практика да поставя лицата в особено по-неблагоприятно положение въз основа на расов признак или етнически произход или е достатъчно тази практика само да засяга лица от определен етнически произход? В този смисъл допуска ли чл.2, § 2, буква „б“ от Директивата национална разпоредба като тази на чл.4, ал.3 от Закона за защита от дискриминация, предвиждаща, че непряка дискриминация има, когато едно лице е поставено в по-неблагоприятно положение на основата на признаците по ал. 1/включително етническа принадлежност/?
8. Как следва да се тълкува израза „особено неблагоприятно положение“ по смисъла на чл.2, § 2, буква „б“ от Директивата? То аналогично ли е на израза „по-малко благоприятно третиране“, използван в чл.2 § 2, буква „а“ от Директивата или касае само особено значими, очевидни и тежки случаи на неравенство? Описаната в настоящия случай практика представлява ли особено неблагоприятно положение? Ако не е налице особено значим, очевиден и тежък случай на поставяне в неблагоприятно положение, това достатъчно ли е, за да обоснове липсата на непряка дискриминация,/без да се изследва обстоятелството дали съответната практика е оправдана, подходяща и необходима с оглед постигане на законна цел/?
9. Допускат ли чл.2, § 2 буква „а“ и буква „б“ национални разпоредби като тези на чл.4, ал.2 и ал. 3 от Закона за защита от дискриминация, които изискват „по-неблагоприятно третиране“ за наличие на пряка дискриминация и „поставяне в по-неблагоприятно положение“ за наличие на непряка дискриминация, без да разграничават тежестта на съответното неблагоприятно третиране, както това е направено в Директивата?
10. Следва ли разпоредбата на чл.2, § 2, буква „б“ от Директивата да се тълкува в смисъл, че изследваната практика на ЧЕЗ е обективно оправдана с оглед осигуряване на сигурността на електропреносната мрежа и надлежно отчитане на потребената електрическа енергия? Подходяща ли е тази практика, като се има предвид и задължението на ответника да осигури свободен достъп на потребителите до показанията на електромерите? Необходима ли е тази практика, след като от публикации в медиите са известни други достъпни в техническо и финансово отношение средства за гарантиране сигурността на СТИ?

⁽¹⁾ ОВ L 180, стр. 22; Специално българско издание: глава 20, том 1, стр. 19

Преюдициално запитване от **Juzgado de lo Social nº 1 de Granada (Испания)**, постъпило на
18 февруари 2014 г. — **Marta León Medialdea/Ayuntamiento de Huetor Vega**

(Дело С-86/14)

(2014/С 142/27)

Език на производството: *испански*

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social nº 1 de Granada

Страни в главното производство

Ищец: Marta León Medialdea

Ответник: Ayuntamiento de Huetor Vega

Преюдициални въпроси

- 1) Съобразено ли е определеното в закона и съдебната практика понятие за „работник с трудов договор за неопределено време, който не е назначен за постоянно“, на дефиницията за „работник на срочен трудов договор“ според Директива 1999/70/ЕО? ⁽¹⁾
- 2) Съвместими ли са с общностното право тълкуване и прилагане на националната правна уредба от националния съд в смисъл че при сключени при заобикаляне на закона срочни трудови договори в публичния сектор, които се трансформират в договори за неопределено време, без да са приравнени на постоянно назначение, администрацията едностранно може да назначи друго лице на съответната длъжност или да съкрати тази длъжност, без да плаща никакво обезщетение на работника и без да са предвидени други мерки за ограничаване на злоупотребите със срочни трудови договори?
- 3) Би ли бил съвместим с общностното право този начин на действие на администрацията, ако при назначаването на друго лице на длъжността или при съкращаването ѝ се плаща обезщетението, предвидено при прекратяването на законно сключени срочни трудови договори?
- 4) Би ли бил съвместим с общностното право този начин на действие на администрацията, ако при назначаването на друго лице на длъжността или при съкращаването ѝ се спазват процедурите за уволнение по обективни причини, изисква се да са налице основанията за такова уволнение и се плаща обезщетението, дължимо при такова уволнение?

⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129)

Преюдициално запитване от **Corte Suprema di Cassazione (Италия)**, постъпило на 21 февруари
2014 г. — **A2A SpA/Agenzia delle Entrate**

(Дело С-89/14)

(2014/С 142/28)

Език на производството: *италиански*

Запитваща юрисдикция

Corte Suprema di Cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: A2A SpA

Ответник: Agenzia delle Entrate

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 14 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО⁽¹⁾, както и членове 9, 11 и 13 от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 г. за прилагането на горепосочения регламент⁽²⁾, да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство, което във връзка с действия за възстановяване на държавна помощ, произтичащи от Решение на Комисията, оповестено на 7 юни 2002 г., предвижда лихвите да се определят въз основа на разпоредбите на глава V от посочения Регламент № 794/2004 (по-специално членове 9 и 11) и следователно, като се прилага лихвен процент въз основа на режим на сложна лихва?

⁽¹⁾ ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за прилагането от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност (ОВ L 140, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 2, стр. 42).

Преюдициално запитване от Judecătoria Câmpulung (Румъния), постъпило на 25 февруари 2014 г. — Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran/SC Suport Colect SRL

(Дело C-92/14)

(2014/C 142/29)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Judecătoria Câmpulung

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran

Ответник: SC Suport Colect SRL

Преюдициални въпроси

- 1) Приложими ли са разпоредбите на Директива 93/13/ЕИО⁽¹⁾ на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори и на Директива 2008/48/ЕО на Съвета на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО⁽²⁾, включително по отношение на договор за банков кредит, сключен на 5 октомври 2006 г. преди присъединяването на Румъния към Европейския съюз, чието действие обаче продължава и към настоящия момент, доколкото уговорките на договора понастоящем са предмет на изпълнително производство, вследствие на прехвърляне на вземането, произтичащо от договора.
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, могат ли клаузи като тези относно „обслужване на дълга от кредитополучателя“, които се отнасят до случаите на забава на длъжника, както и тези относно увеличението на лихвения процент, които след изтичането на една година лихвеният процент се определя в зависимост от референтния плаващ лихвен процент на Banca Comercială Română, посочен от управлението на банката, увеличен с 1,90 [процентни пункта], да се считат за неравноправни по смисъла на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори.
- 3) Принципът на ефективни правни средства за защита на правата, предоставени от правото на Съюза на частноправните субекти, гарантиран в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, допуска ли национална разпоредба, като съдържащата се в член 120 от Закон декрет № 99 от 6 декември 2006 г. относно кредитните институции и капиталовата адекватност, с която се признава характер на изпълнително основание на договора за банков кредит, сключен в обикновена писмена форма, без да предвижда възможност за договаряне на клаузите му с длъжника, като въз основа на този договор и извършване на обобщена проверка и след допускане на принудително изпълнение в едностранно производство, при което съдът има ограничена възможност за преценка на кредитната институция, съдебният изпълнител може да пристъпи към принудително изпълнение върху имуществото на длъжника.

- 4) Трябва ли Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, като съдържащата се в член 372 и сл. от стария Граждански процесуален кодекс, която позволява на кредитора да претендира изпълнението на престация, произтичаща от неравноправни договорни клаузи, като осъществи принудително изпълнение върху предоставения като обезпечение недвижим имот посредством продажбата му, въпреки възражението на потребителя, без да е извършена проверка на договорните клаузи от независим съд.
- 5) Може ли съществуването в националната правна уредба на разпоредба като член 120 от Декрет закон № 99 от 6 декември 2006 г. относно кредитните институции и капиталовата адекватност, с която се признава характер на изпълнително основание на договора за банков кредит, да накърни свободата на установяване, предвидено в член 49 ДФЕС, както и свободата на предоставяне на услуги, предвидена в член 45 ДФЕС, доколкото възпира гражданите на Съюза да се установят в държава членка, в която договорът за банков кредит, сключен от частна институция, има силата на изпълнително основание, произтичащо от съдебно решение.
- 6) При утвърдителен отговор на предходните въпроси, може ли националният съд служебно да констатира липсата на характер на изпълнително основание на подобен документ, чрез който е осъществено принудително изпълнение за вземането, посочено в този договор.

⁽¹⁾ ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

⁽²⁾ ОВ L 133, стр. 66; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 252.

Преюдициално запитване от Kúria (Унгария), постъпило на 27 февруари 2014 г. — Flight Refund Ltd/Deutsche Lufthansa AG

(Дело C-94/14)

(2014/C 142/30)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Ищец: Flight Refund Ltd

Ответник: Deutsche Lufthansa AG

Преюдициални въпроси

- 1) Възможно ли е да се предяви вземане за обезщетение въз основа на член 19 от Конвенцията от Монреал в рамките на процедура за издаване на европейска заповед за плащане?
- 2) Относно вземане за обезщетение въз основа на член 19 от Конвенцията от Монреал, дали компетентността на нотариуса — приравнен на национална юрисдикция — който е оправомощен да издава европейска заповед за плащане и, след преминаването към съдебното производство вследствие на възражението на ответника, правораздавателната компетентност, се определят съгласно правилата за компетентността, предвидени в Регламент (ЕО) № 1896/2006 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане (наричан по-нататък „Регламент № 1896/2006“), в Регламент (ЕО) № 44/2001 ⁽²⁾ на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (наричан по-нататък „Регламент № 44/2001“) и/или съгласно Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз, изготвена в Монреал на 28 май 1999 г. (наричана по-нататък „Конвенцията от Монреал“)? Какво е отношението между тези правни норми?
- 3) В случай че предвидените в Конвенцията от Монреал правила за компетентността имат предимство, може ли ищецът, включително при липсата на какъвто и да е друг допълнителен критерий за привързване, да предяви вземането си по свой избор пред юрисдикция, установена на територията на държава — страна по тази конвенция, или юрисдикцията, пред която той предявява вземането си трябва да бъде териториално компетентна въз основа на процесуалноправните норми на държавата членка, към която принадлежи тази юрисдикция?

Освен това как следва да се тълкува правилото за факултативна компетентност, предвидено в Конвенцията от Монреал, което посочва съда по мястото на дейност на превозвача, чрез което е сключен договорът?

- 4) Може ли европейска заповед за плащане, която при издаването ѝ не е съобразена с целта на регламента или е издадена от материално некомпетентен орган, да бъде предмет на служебен преглед? Или при липсата на компетентност съдебното производство, образувано вследствие на възражение, трябва да се прекрати служебно или въз основа на направено искане?
- 5) Доколкото унгарските юрисдикции са компетентни да се произнасят в съдебните производства, трябва ли в този случай националните процесуалноправни норми да се тълкуват в съответствие с правото на Съюза и с Конвенцията от Монреал в смисъл, че те непременно определят поне една юрисдикция, която, дори при липсата на какъвто и да е друг критерий за привързване, е длъжна да се произнесе по същество в съдебното производство, образувано вследствие на възражение?

⁽¹⁾ ОВ L 399, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 9, стр. 108.

⁽²⁾ ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

**Преюдициално запитване от Tribunal de grande instance de Nîmes (Франция), постъпило на
28 февруари 2014 г. — Jean-Claude Van Hove/CNP Assurance SA**

(Дело C-96/14)

(2014/C 142/31)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de grande instance de Nîmes

Страни в главното производство

Ищец: Jean-Claude Van Hove

Ответник: CNP Assurance SA

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 4, параграф 2 от Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори да се тълкува в смисъл, че съдържащото се в тази разпоредба понятие за клауза, която се отнася до определянето на основния предмет на договора, обхваща клауза, уговорена в застрахователен договор, с която се гарантира поемането на плащанията на длъжимите на заемателя погасителни вноски при пълна неработоспособност на заемателя и се изключва възможността застрахованият да се ползва от това покритие, ако се установи, че е способен да упражнява неплатена дейност?

⁽¹⁾ ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

**Преюдициално запитване от Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на
3 март 2014 г. — SMK Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága,
Nemzeti Adó- és Vámhivatal**

(Дело C-97/14)

(2014/C 142/32)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: SMK Kft.

Ответници: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal

Преюдициални въпроси

- 1) Член 55 от Директивата за ДДС⁽¹⁾ в сила до 1 януари 2010 г. може ли да се тълкува в смисъл, че посоченият член се прилага единствено за данъчнозадължени лица, получатели на услуги, които не са регистрирани или не са длъжни да се регистрират по ДДС в държавата членка, в която услугите фактически се извършват?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, член 52 от Директивата за ДДС прилага ли се изключително за определяне на мястото на доставка на услугите?
- 3) При отрицателен отговор на първия въпрос, член 55 от Директивата за ДДС, в сила до 1 януари 2010 г., трябва ли да се тълкува в смисъл, че когато данъчнозадълженото лице, получател на услуги по договор за подизпълнение притежава или е бил длъжен да се снабди с идентификационен номер по ДДС в повече от една държава членка, определянето на идентификационния номер по ДДС, чрез който получава доставката на услуги, зависи единствено от избора на посочения получател (включително когато данъчнозадълженото лице, получател на услугата, се счита за установено в държавата членка по фактическото извършване на услугите, но притежава и идентификационен номер по ДДС в друга държава членка)?
- 4) В случай че отговорът на третия въпрос е в смисъл, че възможността за избор на получателя на услугите е неограничена, член 55 от Директивата за ДДС трябва ли да се тълкува в смисъл, че:
  - до 31 декември 2009 г. може да се приеме, че доставката на услуги е била извършена с идентификационния номер по ДДС, посочен от получателя на тази услуга, ако получателят също има качеството данъчнозадължено лице, което е регистрирано (установено) в друга държава членка и стоките са изпратени или превозени извън държавата членка по фактическото извършване на услугите,
  - фактът, че получателят на услугата е данъчнозадължено лице, установено в друга държава членка, което продава завършените стоки, като ги изпраща или превозва извън държавата членка по извършване на услугите на посредник, който на свой ред ги продава в трета държава членка, а получателят на услугите по договор за подизпълнение не превозва същите стоки обратно към своето предприятие оказва влияние върху определянето на мястото на предоставяне на услугите?
- 5) В случай че възможността за избор на получателя не е неограничена, оказват ли влияние върху прилагането на член 55 от Директивата за ДДС в сила до 1 януари 2010 г.:
  - обстоятелствата, при които получателят на услуги, изразяващи се в обработка на дадена стока, се снабдява със съответните суровини и ги предоставя на разположение на лицето, което извършва обработката;
  - държавата членка и идентификационният номер по ДДС, с който данъчнозадълженото лице — получател на услугите, осъществява продажбата на завършените стоки, получени в резултат от тази обработка;
  - обстоятелството, че — какъвто е случаят в главното производство — завършените стоки, получени в резултат от тази обработка, са по договор за няколко продажби в рамките на поредица от операции още по времето, когато стоките са се намирали в държавата, в която е осъществена обработката и превозът от тази държава до крайния купувач се извършва директно?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

**Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 3 март 2014 г. —
Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. и др./Magyar Állam**

(Дело C-98/14)

(2014/C 142/33)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Ищци: Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft., Lixus Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Projekt Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Invest Szerencsejáték Szervező Kft., Megapolis Terminal Szolgáltató Kft.

Отвeтник: Magyar Állam (Унгарската държава)

Преюдициални въпроси

Във връзка с измененията от 2011 г. на [Закон XXXIV от 1991 г. за организирането на хазартни игри, наричан по-нататък „Законът за хазартните игри“], с които се увеличава размерът на данъка върху хазартните игри:

- 1) Съвместима ли е с член 56 ДФЕС недискриминационна правна уредба на държава членка, която с един-единствен акт и без период на адаптация увеличава четири пъти предходния размер на прекия данък, наречен данък върху хазартните игри, с който се облага дейността с монетни игрални автомати в игрални зали, и освен това въвежда данък върху хазартните игри в процентен размер, така че се ограничава дейността на операторите на хазартни игри, използващи игрални зали?
- 2) Може ли член 34 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че в приложното му поле попада недискриминационна правна уредба на държава членка, която с един-единствен акт и без период на адаптация увеличава четири пъти предходния размер на прекия данък, наречен данък върху хазартните игри, с който се облага дейността с монетни игрални автомати в игрални зали, и освен това въвежда данък върху хазартните игри в процентен размер, така че се ограничава вносът в Унгария на монетни игрални автомати от територията на Европейския съюз?
- 3) При утвърдителен отговор на първия и/или втория въпрос, може ли държава членка да се позовава изключително на решаването на бюджетни въпроси [с оглед на] прилагането на член 36, член 52, параграф 1 и член 61 ДФЕС или на [наличието на] императивни съображения?
- 4) При утвърдителен отговор на първия и/или втория въпрос, трябва ли с оглед на член 6, параграф 3 ДЕС да се вземат предвид основните принципи на правото във връзка с въведените от държава членка ограничения и с предвиждането на период на адаптация към данъчноправната уредба?
- 5) При утвърдителен отговор на първия и/или втория въпрос, трябва ли решението по дело Brasserie du Pêcheur [Решение от 5 март 1996 г. по съединени дела C-46/93 и C-48/93] да се тълкува в смисъл, че нарушението на член 34 ДФЕС и/или член 56 ДФЕС може да обоснове отговорността на държавата членка за обезщетение за вреди, тъй като предвид непосредственото действие на посочените разпоредби те предоставят права в полза на частноправните субекти в държавите членки?
- 6) Може ли Директива 98/34/ЕО⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че представлява „фактически технически регламент“ данъчноправната уредба на държава членка, която с един-единствен акт увеличава четири пъти размера на прекия данък върху хазартните игри, с който се облага дейността с монетни игрални автомати в игрални зали, и освен това въвежда данък в процентен размер?
- 7) При утвърдителен отговор на шестия въпрос, могат ли частноправните субекти в държава членка да се позовават срещу нея на нарушение от страна на последната на член 8, параграф 1 и/или член 9, параграф 1 от Директива 98/34/ЕО, а именно на пропуск от държавата членка, обосноваващ отговорност за обезщетение за вреди, [в смисъл, че] посочената директива има за предмет предоставянето на индивидуални права? Кои аспекти трябва да претегли националният съд, за да прецени дали ответникът е допуснал достатъчно съществено нарушение и какъв вид искане за обезщетение може да обоснове подобно нарушение?

Във връзка с изменението от 2012 г. на Закона за хазартните игри, с което се забранява дейността с монетни игрални автомати в игрални зали (и тя остава разрешена единствено в казина):

- 1) Съвместима ли е с член 56 ДФЕС недискриминационна правна уредба на държава членка, която забранява с незабавно действие дейността с монетни игрални автомати в игрални зали, без да предвижда за засегнатите оператори на хазартни игри преходен период или период на адаптация, нито подходящо обезщетение и същевременно установява в полза на казината монопол върху дейността с монетни игрални автомати?
- 2) Може ли член 34 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че и неговата разпоредба трябва да бъде определяща и приложима, при положение че държава членка приеме недискриминационна правна уредба, която, макар да не забранява пряко вноса на монетни игрални автомати от територията на Европейския съюз, ограничава или забранява действителното използване на или действителната дейност с посочените игрални автомати посредством организирането на хазартните игри, без да предвижда за засегнатите оператори на хазартни игри, извършващи тази дейност, преходен период или период на адаптация, нито обезщетение?
- 3) При утвърдителен отговор на първия и втория въпрос, кои критерии трябва да вземе предвид националният съд, за да прецени дали ограничението е било необходимо, подходящо и пропорционално [с оглед на] прилагането на член 36, член 52, параграф 1 и член 61 ДФЕС или на [наличието на] императивни съображения?

- 4) При утвърдителен отговор на първия и/или втория въпрос, трябва ли с оглед на член 6, параграф 3 ДЕС да се вземат предвид основните принципи на правото във връзка с въведените от държава членка ограничения и с предвиждането период на адаптация? Трябва ли да се вземат предвид основните права, като правото на собственост и забраната за лишаване от собственост без обезщетение, във връзка с ограничението, което се осъществява в конкретния случай и при утвърдителен отговор, по какъв начин?
- 5) При утвърдителен отговор на първия и/или втория въпрос, трябва ли решението по дело *Brasserie du Pêcheur* [Решение от 5 март 1996 г. по съединени дела C-46/93 и C-48/93] да се тълкува в смисъл, че нарушението на член 34 ДФЕС и/или член 56 ДФЕС може да обоснове отговорността на държавата членка за обезщетение за вреди, тъй като предвид непосредственото действие на посочените разпоредби те предоставят права в полза на частноправните субекти в държавите членки?
- 6) Може ли Директива 98/34/ЕО да се тълкува в смисъл, че представлява „фактически технически регламент“ правната уредба на държава членка, която посредством ограничаването на дейността с монетни игрални автомати само в полза на казината, забранява тази дейност в игралните зали?
- 7) При утвърдителен отговор на шестия въпрос, могат ли частноправните субекти в държава членка да се позовават срещу нея на нарушение от страна на последната на член 8, параграф 1 и/или член 9, параграф 1 от Директива 98/34/ЕО, а именно на пропуск от държавата членка, обосноваващ отговорност за обезщетение за вреди? Кои аспекти трябва да претегли националният съд, за да прецени дали ответникът е допуснал достатъчно съществено нарушение и какъв вид искане за обезщетение може да обоснове подобно нарушение?
- 8) Приложим ли е принципът на общностното право, че държавите членки са длъжни да заплатят обезщетение на частноправните субекти за вредите в резултат на нарушения на общностното право, за които носят отговорност държавите членки и в случай че държавата членка има суверенитет в областта, за която се отнася приетата правна уредба? Служат ли като насоки и в този случай основните права и основните принципи на правото, които произтичат от общите за държавите членки конституционни традиции?

⁽¹⁾ Директива 98/34/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 204, стр. 37, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207).

Преюдициално запитване от Vilniaus apygardos administracinis teismas (Литва), постъпило на 4 март 2014 г. — Bronius Jakutis и Kretingalės kooperatinė ŽŪB/Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos и Lietuvos valstybė

(Дело C-103/14)

(2014/C 142/34)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Bronius Jakutis, Kretingalės kooperatinė ŽŪB

Ответници: Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė

Заинтересовани лица: Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija

Преюдициални въпроси

- 1) По отношение на преценката на равнището на директните плащания в старите и новите държави — членки на ЕС, съгласно член 10, параграф 1 от Регламент № 73/2009 ⁽¹⁾ във връзка с членове 7 и 121:
  - а) Трябва ли член 7, параграф 1 от Регламент № 73/2009 във връзка с член 10, параграф 1 и член 121 да се тълкува в смисъл, че през 2012 г. равнището на надвишаващите 5 000 EUR директни плащания в старите държави — членки на ЕС, е 90 %?
  - б) При утвърдителен отговор на първия въпрос, това означава ли, че през 2012 г. равнището на директните плащания в новите и старите държави — членки на ЕС, не е било изравнено съгласно текста и целите на член 10, параграф 1 и член 121 от Регламент № 73/2009?

- в) Последната част на член 10, параграф 1 от Регламент № 73/2009 („[...] като се вземат предвид намаленията, прилагани съгласно член 7, параграф 1“) и Работен документ DS/2011/14/REV 2 на Комисията, в които за целите на сравнението се установява различна основа за директните плащания — в новите държави членки равнището на директните плащания се определя, без да е извършена модулация (90 % съгласно член 121), докато в старите държави членки е извършена модулация (100 %, намалени с 10 % съгласно член 7, параграф 1) — в противоречие ли са с Акта за присъединяване и с принципи на правото на Европейския съюз, и по-специално принципите на защита на оправданите правни очаквания, на добра администрация, на лоялна конкуренция и на недопускане на дискриминация, както и с целите на Общата селскостопанска политика, посочени в член 39 ДФЕС?
- 2) Във връзка с несъвместимостта на член 10, параграф 1, на член 132, параграф 2, край на последната подточка от Регламент № 73/2009 и на приетите въз основа на тях мерки от правото на Европейския съюз с Акта за присъединяване и принципи на Европейския съюз:
- а) Последната част на член 10, параграф 1 от Регламент № 73/2009 („[...] като се вземат предвид намаленията, прилагани съгласно член 7, параграф 1“) и член 132, параграф 2, край на последната подточка („[...] като от 2012 г. се отчита прилагането на член 7, параграф 1 във връзка с член 10“), както и приетите въз основа на тях Работен документ DS/2011/14/REV 2 на Комисията и Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен на Комисията в противоречие ли са с Акта за присъединяване, който не предвижда модулацията на директните плащания и намалението на допълнителните национални директни плащания в новите държави — членки на ЕС, и/или годината, в която се предполага, че са изравнени директните плащания в новите и старите държави — членки на ЕС?
- б) Член 10, параграф 1 и член 132, параграф 2, последна подточка от Регламент № 73/2009, както и Работен документ DS/2011/14/REV 2 на Комисията и Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен на Комисията, доколкото съгласно текста и целите им през 2012 г. се извършва модулация на директните плащания и се намаляват допълнителните национални директни плащания в новите държави — членки на ЕС, които са подпомагани в значително по-малка степен от старите държави членки, в противоречие ли са с принципи на правото на Европейския съюз, и по-специално принципите на защита на оправданите правни очаквания, на лоялна конкуренция и на недопускане на дискриминация, както и с целите на Общата селскостопанска политика, посочени в член 39 ДФЕС, в частност тази за увеличаване на селскостопанската производителност?
- в) Изменението на член 132, параграф 2, последна подточка от Регламент № 73/2009 („[...] като от 2012 г. се отчита прилагането на член 7, параграф 1 във връзка с член 10“), въведено с поправка (ОВ L 43, 2010 г., стр. 7) (изменението не е от техническо естество и текстът е основно изменен, доколкото съгласно разпоредбата се е предполагало, че директните плащания в новите и старите държави — членки на ЕС, са изравнени през 2012 г.), в противоречие ли е с принципи на правото на Европейския съюз, и по-специално принципите на защита на оправданите правни очаквания, на правна сигурност, на добра администрация и на недопускане на дискриминация?
- г) Понятието „dydis“ [„ниво“], употребено в член 1в, въведен с точка 27, буква б) от глава 6.А („Селско стопанство“) от приложение II към Акта за присъединяване, същото значение ли има като понятието „lygis“ [„равнище“] в член 132, параграф 2, последна подточка от Регламент № 73/2009?
- 3) Решението на Комисията за изпълнение и Работен документ DS/2011/14/REV 2 на Комисията, които не са публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и не са надлежно мотивирани (те са приети само въз основа на презумпцията, че през 2012 г. е изравнено равнището на директните плащания в новите и старите държави — членки на ЕС), в противоречие ли са с Акта за присъединяване и с принципи на правото на Европейския съюз, и по-специално принципите на правна сигурност, на защита на оправданите правни очаквания и на добра администрация? При утвърдителен отговор, трябва ли член 1, параграф 4 от Решението на Комисията за изпълнение да бъде отменено като противоречащо на Регламент № 73/2009 и Акта за присъединяване?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 година за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани, за изменение на регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003 (ОВ L 30, 2009 г., стр. 16 и поправка в L 43, 18.2.2010 г., стр. 7).

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 6 март 2014 г. — FCD — Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB — Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison/Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

(Дело C-106/14)

(2014/C 142/35)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: FCD — Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB — Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison

Отговорник: Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

Преюдициален въпрос

Прилагат ли се задълженията, произтичащи от член 7, параграф 2 и член 33 от Регламент № 1907/2006 (REACH) ⁽¹⁾, когато дадено „изделие“ по смисъла на регламента е съставено от няколко елемента, които сами по себе си отговарят на определението за изделие, дадено от регламента, единствено по отношение на съставното изделие или и по отношение на всеки един от елементите, които отговарят на определението за изделие?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3).

Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 7 март 2014 година — „ГСТ-Сървиз АГ Германия“/Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Пловдив при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело C-111/14)

(2014/C 142/36)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ГСТ-Сървиз АГ Германия“

Отговорник: Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Пловдив при Централно управление на Националната агенция за приходите

Преюдициални въпроси

1. Разпоредбата на чл. 193 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ трябва ли да се тълкува в смисъл, че ДДС се дължи единствено и само от данъчнозадълженото лице, извършващо облагаеми доставки на стоки и услуги, или от лицето, на което са доставени стоките или услугите, в случаите, когато облагаемата доставка на стоки или услуги се извършва от данъчнозадължено лице, което не е установено в държавата-членка, в която е дължим ДДС, доколкото това е предвидено от съответната държава членка, но не и от двете едновременно?

2. Ако се приеме, че ДДС се дължи само от едното от двете лица — или доставчика, или получателя, в случаите, когато това е предвидено от съответната държава-членка, то следва ли правилото на чл. 194 от Директивата да бъде спазено и в случаите, когато получателят на услугите е прилагал неправилно механизма за самоначисляване, воден от презумпцията, че доставчикът не е формирал постоянен обект за целите на ДДС на територията на Република България, а в крайна сметка доставчикът е формирал постоянен обект относно предоставените услуги?
3. Принципът на данъчния неутралитет като основен принцип, имащ значение за изграждането и функционирането на общата система на ДДС, следва ли да се тълкува в смисъл, че допуска данъчна ревизионна практика като тази по главния спор, според която въпреки приложеното самоначисляване от страна на получателя на услугите, ДДС е начислен втори път и на доставчика по сделката, като се вземе предвид, че за доставката данък вече е начислен от получателя, рискът от загуба на данъчни приходи е отстранен и предвиденият в националния закон режим на корекция на данъчните документи е неприложим?
4. Принципът на неутралитет на данъка върху добавена стойност, трябва ли да се тълкува в смисъл, че не допуска на основание на национална разпоредба данъчната администрация да откаже да възстанови повторно начисления ДДС на доставчика по доставка, за която получателят е начислявал ДДС по реда на чл. 82, ал. 2 от ЗДДС, при положение, че данъчната администрация е отказала правото на получателя да приспадне повторно начисления данък върху добавената стойност поради липса на съответен данъчен документ, а режимът на корекция, предвиден в националния закон, вече не е приложим поради наличие на влязъл в сила ревизионен акт?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 20 март 2014 г. — *Faci*/Комисия

(Дело T-46/10) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Европейски пазар на топлинни стабилизатори ЕСМ/естери — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Определяне на цените, разпределяне на пазарите и на клиентите и обмяна на чувствителна търговска информация — Доказване на една от частите на нарушението — Глоби — Равно третиране — Добра администрация — Разумен срок — Пропорционалност)

(2014/С 142/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: *Faci SpA* (Милано, Италия) (представители: S. Piccardo, avocat, S.Crosby, solicitor, и S. Santoro, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално К. Mojzesowicz, F. Ronkes Agerbeek и J. Bourke, впоследствие F. Ronkes Agerbeek, J. Bourke и F. Castilla Contreras и enfin F. Ronkes Agerbeek, F. Castilla Contreras и R. Sauer)

Предмет

Искане за отмяна на Решение на Комисията С (2009) 8682 окончателен от 11 ноември 2009 година относно процедура за прилагане на член 81 [ЕО] и на член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка СОМР/С.38.589 — термични стабилизатори) или, при условията на евентуалност, искане за отмяна или за намаляване на наложената на жалбоподателя глоба

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда *Faci SpA* да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 100, 17.4.2010 г.

Решение на Общия съд от 20 март 2014 г. — *Reagens*/Комисия

(Дело T-181/10) ⁽¹⁾

(Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи, отнасящи се до исканията да бъде взета предвид неплатежоспособността на някои предприятия в рамките на картелно дело — Отказ да бъде предоставен достъп — Изключение във връзка със защитата на търговските интереси на трети лица — Изключение във връзка със защитата на целите на дейностите по инспектиране, разследване и одит — По-висш обществен интерес — Задължение за извършване на конкретна и индивидуална проверка — Частичен достъп)

(2014/С 142/38)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: *Reagens SpA* (Сан Джорджо ди Пиано, Италия) (представители: първоначално В. O'Connor, solicitor, L. Toffoletti, E. De Giorgi и D. Gullo, avocats, впоследствие В. O'Connor, L. Toffoletti и E. De Giorgi)

Отговорник: Европейска комисия (представители: първоначално P. Costa de Oliveira и J. Bourke, впоследствие P. Costa de Oliveira и F. Ronkes Agerbeek)

Предмет

Искане за отмяна на Решение Gestdem 2009/5145 на Комисията от 23 февруари 2010 г., с което на жалбоподателя е отказан достъп до определени документи от преписката по дело COM/38589 — Термостабилизатори, на основание на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Диспозитив

- 1) Отменя Решение Gestdem 2009/5145 на Комисията от 23 февруари 2010 г., с което на Reagens SpA е отказан достъп до определени документи от преписката по дело COM/38589 — Термостабилизатори, на основание на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, доколкото с това решение е отказан достъп до неповерителните варианти на исканията на предприятията и до първия въпросник на Европейската комисия.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Осъжда Reagens SpA да понесе половината от направените от него съдебни разноски и половината от съдебните разноски на Комисията.
- 4) Осъжда Комисията да понесе половината от направените от нея съдебни разноски и половината от съдебните разноски на Reagens.

⁽¹⁾ ОВ С 179, 3.7.2010 г.

Решение на Общия съд от 21 март 2014 г. — Yusef/Комисия

(Дело T-306/10) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, насочени срещу физически лица и образувания, свързани с Осам бен Ладен, трезата на Ал Кайда и талибаните — Регламент (ЕО) № 881/2002 — Замразяване на средства и икономически ресурси на дадено лице поради включването му в списък, съставен от орган на Организацията на обединените нации — Комитет по санкциите — Последващо включване в приложение I към Регламент (ЕО) № 881/2002 — Отказ на Комисията да заличи това включване — Иск за установяване на неправотерно бездействие — Основни права — Право на изслушване, право на ефективен съдебен контрол и право на неприкосновеност на собствеността)

(2014/C 142/39)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Hani El Sayyed Elsebai Yusef (Лондон, Обединено кралство) (представители: първоначално E. Grieves, barrister и H. Miller, solicitor, впоследствие E. Grieves, H. Miller, P. Moser, QC, и R. Graham, solicitor)

Отговорник: Европейска комисия (представители: E. Paasivirta, M. Konstantinidis и T. Scharf)

Встъпила страна в подкрепа на отговорника: Съвет на Европейския съюз (представители: първоначално E. Finnegan и R. Szostak, впоследствие E. Finnegan)

Предмет

Иск, с който се цели да се установи в съответствие с член 265 ДФЕС, че Комисията неправомерно не е оттеглила Регламент (ЕО) № 1629/2005 на Комисията от 5 октомври 2005 година за изменение за петдесет и четвърти път на Регламент (ЕО) № 881/2002 на Съвета за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, свързани с Осам бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните и за отмяна на Регламент (ЕО) № 467/2001 на Съвета (ОВ L 260, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 4, стр. 81, в частта му относно ищеца.

Диспозитив

- 1) Европейската комисия не е изпълнила задълженията си по Договора за функционирането на ЕС и по Регламент (ЕО) № 881/2002 на Съвета от 27 май 2002 година за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с Осам бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 467/2001 на Съвета, като не е отстранила материалните и процесуалните нарушения, които са опорочили заявяването на средствата на г-н Hani El Saayed Elsebai Yusef.
- 2) Отхвърля иска в останалата му част.
- 3) Осъжда Комисията да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и разноските на г-н Yusef, както и средствата, предварително отпуснати от касата на Общия съд като правна помощ.
- 4) Съветът на Европейския съюз понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 25.9.2010 г.

Решение на Общия съд от 25 март 2014 г. — Deutsche Bank/CXВП (Leistung aus Leidenschaft)

(Дело T-539/11) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „Leistung aus Leidenschaft“ — Марка, състояща се от рекламен лозунг — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Равно третиране — Задължение за мотивиране — Доказателства, представени за първи път пред Общия съд)

(2014/C 142/40)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Bank AG (Франкфурт на Майн, Германия) (представители: R. Lange, T. Götting и G. Hild, адвокати)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider)

Предмет

Жалба срещу решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 3 август 2011 г. (преписка R 188/2011-4) относно заявка за регистрация на словния знак „Leistung aus Leidenschaft“ като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Deutsche Bank AG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 13, 14.1.2012 г.

Решение на Общия съд от 25 март 2014 г. — Deutsche Bank/СХВП (Passion to Perform)(Дело T-291/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Международна регистрация, обозначаваща Европейския съюз — Словна марка „Passion to Perform“ — Марка, съставен от рекламен лозунг — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Равно третиране)

(2014/С 142/41)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Bank AG (Франкфурт на Майн, Германия) (представители: R. Lange, T. Götting и G. Hild, avocats)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: I. Harrington)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 24 април 2012 г. (преписка R 2233/2011-4), относно заявка за регистрация на словния знак „Passion to Perform“ като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Deutsche Bank AG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 273, 8.9.2012 г.

Решение на Общия съд от 26 март 2014 г. — Still/СХВП (Fleet Data Services)(Съединени дела T-534/12 и T-535/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявки за фигуративни марки на Общността „Fleet Data Services“ и „Truck Data Services“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Право на изслушване — Член 75, второ изречение от Регламент № 207/2009)

(2014/С 142/42)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Still GmbH (Хамбург, Германия) (представител: S. Waller, avocat)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Poch)

Предмет

Две жалби срещу две решения на първи апелативен състав на СХВП от 10 септември 2012 г. (преписки R 130/2012-1 и R 4/2012-1) относно заявки за регистрация на фигуративните знаци „Fleet Data Services“ и „Truck Data Services“ като марки на Общността

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите.
- 2) Осъжда Still GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 32, 2.2.2013 г.

Решение на Общия съд от 21 март 2014 г. — FTI Touristik/СХВП (BigXtra)

(Дело T-81/13) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „BigXtra“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2014/С 142/43)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: FTI Touristik GmbH (Мюнхен, Германия) (представител: А. Papp, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: А. Pohlmann)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 29 ноември 2012 г. (преписка R 2521/2011-1) относно заявка за регистрация на словния знак „BigXtra“ като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Touristik GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 108, 13.4.2013 г.

Определение на Общия съд от 5 март 2014 г. — Chrysamed Vertrieb/СХВП — Chrysal International (Chrysamed)

(Дело T-46/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)

(2014/С 142/44)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Chrysamed Vertrieb GmbH (Залцбург, Австрия) (представители: първоначално Т. Schneider, впоследствие М. Koch, а накрая I. Rungg, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Chrysal International BV (Наарден, Нидерландия) (представители: А. Killan, М. Marell и М. Senftleben, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 22 ноември 2011 г. (преписка R 64/2011-1), постановено в производство по възражение със страни Chrysal International BV и Chrysamed Vertrieb GmbH.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда Chrysamed Vertrieb GmbH да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 98, 31.3.2012 г.

Определение на Общия съд от 3 февруари 2014 г. — Imax/СХВП — Himax Technologies (IMAX)

(Дело T-198/13) (¹)

(Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)

(2014/С 142/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Imax Corporation (Мисисога, Канада) (представители: V. von Bomhard, avocat, и K. Hughes, solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: L. Rampini)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Himax Technologies, Inc. (Щинхуа, Тайван)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на пети апелативен състав на СХВП от 23 януари 2013 г. (преписка R 740/2012-5) във връзка с производство по възражение между Himax Technologies, Inc. и Imax Corporation

Диспозитив

- 1) Липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество.
- 2) Всяка от страните понася направените от нея разноски.

(¹) ОВ С 171, 15.6.2013 г.

Жалба, подадена на 27 януари 2014 г. — BR IP Holder/СХВП — Greyleg Investments („НОКЕУ РОКЕУ“)

(Дело T-62/14)

(2014/С 142/46)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: BR IP Holder LLC (Canton, Съединени щати) (представители: F. Traub, lawyer и C. Rohsler, Solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Greyleg Investments Ltd (Baltonsborough, Обединено кралство)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 22 ноември 2013 г., постановено по преписка R 1091/2012-4;
- да осъди ответника да заплати разноските в производството.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав.

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „НОКЕУ РОКЕУ“ за „сладкарски изделия“ от клас 30 — заявка за марка на Общността № 9 275 678.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: по-ранна, нерегистрирана марка „НОКЕУ РОКЕУ“, заявена за ползване в Обединеното кралство за „сладкарски изделия, по-специално сладолед“.

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението изцяло.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 4 от Регламента относно марката на Общността.

Жалба, подадена на 14 февруари 2014 г. — Société Générale/Комисия

(Дело T-98/14)

(2014/C 142/47)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Société générale SA (Париж, Франция) (представители: P. Zelenko, J. Marthan и D. Kupka, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени член 2, буква в) от Решение на Европейската комисия № С (2013) 8512 окончателен от 4 декември 2013 г. по преписка EIRD, с което налага глоба на Société Générale;
- да намали размера на наложената с това решение глоба на Société Générale до подходящ размер;
- във всички случаи да осъди Европейската комисия да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излагат три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от явна грешка в преценката, допусната от Комисията при определянето на метода за изчисляване на стойността на продажбите, доколкото стойностите, приети в обжалваното решение въз основа на този метод, не отразявали съответните позиции на обвинените банки на пазара, засегнат от нарушението през периода на това нарушение (първа част). Жалбоподателят твърди, че по този начин Комисията не изпълнила задължението си за дължима грижа (втора част) и нарушила принципите на равно третиране (трета част) и на оправдани правни очаквания (четвърта част).

2. Второто правно основание е изведено от липса на мотиви що се отнася до избора на приложения от Комисията метод за изчисляване на стойността на продажбите на обвинените банки.
3. Според третото правно основание Общият съд би трябвало да упражни своята неограничена компетентност за да намали глобата на жалбоподателя до подходящ размер, който да отразява съответните позиции на обвинените банки на засегнатия пазар.

Жалба, подадена на 14 февруари 2014 г. — Universal Utility International/CXВП (Greenworld)

(Дело T-106/14)

(2014/C 142/48)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Universal Utility International GmbH & Co.KG (Карст, Германия) (представител: J. Mietzel, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 13 декември 2013 г., постановено по преписка R 1658/2013-4,
- при условията на евентуалност да отмени обжалваното решение в частта, в която се потвърждава отхвърлянето на заявката за заявените услуги от класове 35 и 39,
- при условията на евентуалност спрямо предходното искане да отмени обжалваното решение в частта, в която се потвърждава отхвърлянето на заявката за заявените услуги от клас 35,
- да осъди CXВП да заплати съдебните разноски, както и разноските по производството пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „Greenworld“ за стоки и услуги от класове 4, 35 и 39 — заявка за регистрация на марка на Общността № 11 616 588

Решение на проверителя: отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания:

- нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94,
- нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94.

Иск, предявен на 17 февруари 2014 г. — Burazer и др./Европейски съюз

(Дело T-108/14)

(2014/C 142/49)

Език на производството: хърватски

Страни

Иици: Drago Burazer (Загреб, Хърватия), Nikolina Nežić (Загреб), Blaženka Vošnjak (Св. Иван Зелина, Хърватия), Bosiljka Grbašić (Крижевци, Хърватия), Tea Tončić (Пула, Хърватия), Milica Vijelić (Дубровник, Хърватия), Marijana Krühoberec (Вараждин, Хърватия) (представител: Mato Krtek, адвокат)

Ответник: Европейски съюз

Искания на ищците

Ищците искат от Общия съд:

- да постанови решение, с което да признае за установено, че Европейският съюз следва да обезщети ищците за вредите, които те са претърпели, поради това че Европейската комисия не е спазила задължението си да следи за изпълнението на Договора за присъединяването на Република Хърватия към Европейския съюз, което има по силата на член 36 от Акта за присъединяване (приложение VII, точка 1), що се отнася до въвеждането на длъжността държавен съдебен изпълнител в съдебната система на Република Хърватия,
- да отложи разглеждането на въпроса за размера на обезщетението до влизането в сила на решението по настоящото дело,
- да се произнесе по съдебните разноски с последващото решение.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищците излагат три основания.

1. Първото основание е изведено от обстоятелството, че Европейската комисия е нарушила задълженията си по член 36 от Акта за присъединяване (приложение VII, точка 1), който е неразделна част от Договора за присъединяването към Европейския съюз, сключен между Република Хърватия и държавите — членки на Европейския съюз (ОВ L 300, 2013 г., стр. 7), като не е попречила на отмяната на законите, с които се създава и регламентира длъжността държавен съдебен изпълнител и които Република Хърватия е приела по време на преговорите за присъединяване към Европейския съюз. Член 36 от Акта за присъединяване задължава Комисията да следи за изпълнението (monitoring) на всички ангажменти, поети от Република Хърватия в хода на преговорите за присъединяване към Европейския съюз, и следователно на поетите от Република Хърватия правни задължения да създаде длъжността държавен съдебен изпълнител и да осигури всички условия, необходими за цялостното интегриране на тази длъжност в хърватския правен ред най-късно до 1 януари 2012 г. Европейската комисия обаче не е оправомощена да допуска каквото и да било едностранно изменение на така поетите от Република Хърватия задължения.
2. Второто основание е изведено от това, че с посоченото нарушение Европейската комисия пряко е причинила вреди на ищците, които са били определени да заемат длъжностите държавни съдебни изпълнители и са имали оправдани очаквания, че ще встъпят в длъжност на 1 януари 2012 г.
3. Третото основание е изведено от това, че като не е изпълнила задълженията си, Комисията явно и грубо е превишила пределите на дискреционната си власт, а като не е оправдала правните очаквания на ищците (определени за държавни съдебни изпълнители), им е причинила значителни имуществени и неимуществени вреди, за които съгласно член 340, параграф 2 ДФЕС Европейският съюз дължи обезщетение.

Иск, предявен на 17 февруари 2014 г. — Škugor и др./Европейски съюз

(Дело T-109/14)

(2014/C 142/50)

Език на производството: хърватски

Страни

Ищци: Davor Škugor (Сисак, Хърватия), Ivan Gerometa (Върсар, Хърватия), Kristina Samardžić (Сплит, Хърватия), Sandra Cindrić (Карловац, Хърватия), Sunčica Gložinić (Вараждин, Хърватия), Tomislav Polić (Кашел Нови, Хърватия), Vlatka Pižeta (Вараждин) (представител: Mato Krmek, адвокат)

Ответник: Европейски съюз

Искания на ищците

Ищците искат от Общия съд:

- да постанови решение, с което да признае за установено, че Европейският съюз следва да обезщети ищците за вредите, които те са претърпели, поради това че Европейската комисия не е спазила задължението си да следи за изпълнението на Договора за присъединяването на Република Хърватия към Европейския съюз, което има по силата на член 36 от Акта за присъединяване (приложение VII, точка 1), що се отнася до въвеждането на длъжността държавен съдебен изпълнител в съдебната система на Република Хърватия,

- да отложи разглеждането на въпроса за размера на обезщетението до влизането в сила на решението по настоящото дело,
- да се произнесе по съдебните разноски с последващото решение.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищците излагат три основания.

1. Първото основание е изведено от обстоятелството, че Европейската комисия е нарушила задълженията си по член 36 от Акта за присъединяване (приложение VII, точка 1), който е неразделна част от Договора за присъединяването към Европейския съюз, сключен между Република Хърватия и държавите — членки на Европейския съюз (ОВ L 300, 2013 г., стр. 7), като не е попречила на отмяната на законите, с които се създава и регламентира длъжността държавен съдебен изпълнител и които Република Хърватия е приела по време на преговорите за присъединяване към Европейския съюз. Член 36 от Акта за присъединяване задължава Комисията да следи за изпълнението (monitoring) на всички ангажменти, поети от Република Хърватия в хода на преговорите за присъединяване към Европейския съюз, и следователно на поетите от Република Хърватия правни задължения да създаде длъжността държавен съдебен изпълнител и да осигури всички условия, необходими за цялостното интегриране на тази длъжност в хърватския правен ред най-късно до 1 януари 2012 г. Европейската комисия обаче не е оправомощена да допуска каквото и да било едностранно изменение на така поетите от Република Хърватия задължения.
2. Второто основание е изведено от това, че с посоченото нарушение Европейската комисия пряко е причинила вреди на ищците, които са били определени да заемат длъжностите държавни съдебни изпълнители и са имали оправдани очаквания, че ще встъпят в длъжност на 1 януари 2012 г.
3. Третото основание е изведено от това, че като не е изпълнила задълженията си, Комисията явно и грубо е превишила пределите на дискреционната си власт, а като не е оправдала правните очаквания на ищците (определени за държавни съдебни изпълнители), им е причинила значителни имуществени и неимуществени вреди, за които съгласно член 340, параграф 2 ДФЕС Европейският съюз дължи обезщетение.

Жалба, подадена на 19 февруари 2014 г. — Финландия/Комисия

(Дело T-124/14)

(2014/C 142/51)

Език на производството: фински

Страни

Жалбоподател: Република Финландия (представители: J. Heliskoski и S. Hartikainen)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение на Комисията от 12 декември 2013 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 338, стр. 81) в частта, в която за Република Финландия е извършена корекция на финансирането в размер на 927 827,58 EUR поради неспазване на член 55 от Регламент (ЕО) № 1974/2006,
- да осъди Комисията да възстанови направените от него съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят изтъква само едно правно основание: Комисията неправилно тълкува и прилага член 55 от Регламент № 1974/2006 ⁽¹⁾. Тя неправилно е приела, че установените във Финландия условия за предоставяне на помощи за купуване на употребявани машини и оборудване не били в съответствие с член 55, параграф 1, втора алинея от Регламент № 1974/2006.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1974/2006 на Комисията от 15 декември 2006 година за определянето на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 368, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 80, стр. 133).

**Жалба, подадена на 14 февруари 2014 г. — Gappol Marzena Porczyńska/СХВП — Gap (ITM)
(GAPPol)****(Дело T-125/14)**

(2014/C 142/52)

*Език на жалбата: полски***Страни**

Жалбоподател: PP Gappol Marzena Porczyńska (Лодз, Полша) (представител: J. Gwiazdowska, radca prawny)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Gap (ITM), Inc. (Сан Франциско, САЩ)

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 2 декември 2013 г. по преписка R 686/2013-1,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративен знак, съдържащ словния елемент „GAPPol“, за стоки и услуги от класове 20, 25 и 37 — заявка за марка на Общността № 8 346 165.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: словни марки на Общността „GAP“, фигуративни марки на Общността, съдържащи словния елемент „GAP“, национални словни марки „GAP“ и национални фигуративни мерки, съдържащи словния елемент „GAP“, всичките за стоки от клас 25.

Решение на отдела по споровете: частично уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 28 февруари 2014 г. — Германия/Комисия**(Дело T-134/14)**

(2014/C 142/53)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: T. Henze и J. Möller, и T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени на основание член 264 ДФЕС Решение С (2013) 4424 окончателен на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. в производство държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) — Германия, Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет правни основания.

1. Първото правно основание: нарушение на член 4, параграфи 3 и 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999⁽¹⁾ и на член 108, параграф 2 ДФЕС
  - В това отношение жалбоподателят твърди, че ответникът е започнал официална процедура по разследване, без да е изпълнил особената си дължима грижа за пълно изясняване на фактите. Ако Комисията беше изяснила внимателно фактите, не би имало основание за започване на официална процедура по разследване.
2. Второто правно основание: явни грешки в преценката на фактите
  - В рамките на второто правно основание жалбоподателят изтъква, че Комисията не е взела предвид фактите по случая, а именно начина на функциониране на Закона за приоритет на възобновяемите енергийни източници, по-специално системата на финансовите потоци по този закон. Освен това Комисията е пренебрегнала ролята на „държавата“ като законодател и надзорен орган и отгук неправилно е извела упражняване на контрол.
3. Третото правно основание: липса на предимство за енергоемките потребители чрез особен компенсационен режим
  - Жалбоподателят изтъква, че Комисията е допуснала грешка при прилагането на член 107, параграф 1 ДФЕС, като в противоречие с практиката на Общия съд е приела предимство за енергоемките потребители.
4. Четвърто правно основание: липса на предимство, предоставено чрез държавни ресурси
  - В това отношение се посочва, че Комисията също така неправилно е приложила член 107, параграф 1 ДФЕС, като е приела контрол на държавните органи върху имуществото на различни частни предприятия, участващи в системата на закона за приоритет на възобновяемите енергийни източници.
5. Пето правно основание: неправилно тълкуване и прилагане на членове 30 ДФЕС и 110 ДФЕС
  - В рамките на петото правно основание жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила принципа на законосъобразност в административното производство и на оправданите правни очаквания, като е проверила закона за приоритет на възобновяемите енергийни източници с оглед на членове 30 ДФЕС и 110 ДФЕС, въпреки че начинът на функциониране на този закон ѝ е известен от повече от десет години. Комисията също така прилагала неправилно членове 30 ДФЕС и 110 ДФЕС, тъй като не били налице нито такса по смисъла на тези разпоредби, нито дискриминация.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 28 февруари 2014 г. — SolarWorld и др./Съвет

(Дело T-141/14)

(2014/C 142/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: SolarWorld AG (Бон, Германия); Brandoni solare SpA (Кастелфидардо, Италия) и Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Мадрид, Испания) (представители: L. Ruessmann, lawyer, и J. Beck, Solicitor)

Отвeтник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да приеме жалбата за допустима и основателна,
- да отмени член 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1238/2013 на Съвета ⁽¹⁾,
- да съедини това дело с дело T-507/13, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателите посочват три правни основания.

1. По първото правно основание се твърди, че член 3 от обжалвания регламент е приет поради явна грешка в преценката и в нарушение на член 8 от основния антидъмпингов регламент ⁽²⁾, доколкото освобождава от мерките някои китайски производители, от които Комисията е приела съвместен ангажимент в противоречие с правото на жалбоподателите на надлежно провеждане на производството и с принципа на добра администрация, както и с правото на жалбоподателите на защита и с член 8, параграф 4 и член 19, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент.
2. По второто правно основание се твърди, че член 3 от обжалвания регламент е приет поради явна грешка в преценката и в нарушение на член 8 от основния антидъмпингов регламент, доколкото освобождава от мерките някои китайски производители, от които Комисията е приела незаконосъобразен съвместен ангажимент.
3. По третото правно основание се твърди, че член 3 от обжалвания регламент е приет в нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС, доколкото освобождава от мерките някои китайски производители въз основа на предложение за ангажимент, което е прието и потвърдено с Решение за изпълнение 2013/707/ЕС ⁽³⁾ и с Решение 2013/423/ЕС ⁽⁴⁾ и което представлява хоризонтално споразумение за определяне на цените.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 1238/2013 на Съвета от 2 декември 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 325, стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51).

⁽³⁾ Решение за изпълнение 2013/707/ЕС на Комисията от 4 декември 2013 година за потвърждаване приеждането на ангажимент, предложен във връзка с антидъмпинговата и антисубсидийната процедура относно вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република, за периода на прилагане на окончателни мерки (ОВ L 325, стр. 214).

⁽⁴⁾ Решение 2013/423/ЕС на Комисията от 2 август 2013 година за поемане на ангажимент, предложен във връзка с антидъмпингова процедура относно вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи и полупроводникови пластини) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 209, стр. 26).

Жалба, подадена на 28 февруари 2014 г. — SolarWorld и др./Съвет

(Дело T-142/14)

(2014/C 142/55)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели SolarWorld AG (Бон, Германия); Brandoni solare SpA (Кастелфидардо, Италия); Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Мадрид, Испания) (представители: L. Ruessmann, lawyer, и J. Beck, Solicitor)

Отвeтник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да приеме жалбата за допустима и основателна,

- да отмени член 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2013 на Съвета ⁽¹⁾;
- да съедини това дело с дело T-507/13, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателите посочват три правни основания.

1. По първото правно основание се твърди, че член 2 от обжалвания регламент е приет поради явна грешка в преценката и в нарушение на член 13 от основния антисубсидиен регламент ⁽²⁾, доколкото освобождава от мерките някои китайски производители, от които Комисията е приела съвместен ангажимент в противоречие с правото на жалбоподателите на надлежно провеждане на производството и с принципа на добра администрация, както и с правото на жалбоподателите на защита и с член 13, параграф 4 и член 29, параграф 2 от основния антисубсидиен регламент.
2. По второто правно основание се твърди, че член 2 от обжалвания регламент е приет поради явна грешка в преценката и в нарушение на член 13 от основния антисубсидиен регламент, доколкото освобождава от мерките някои китайски производители, от които Комисията е приела незаконосъобразен съвместен ангажимент.
3. По третото правно основание се твърди, че член 3 от обжалвания регламент е приет в нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС, доколкото освобождава от мерките някои китайски производители въз основа на предложение за ангажимент, което е прието и потвърдено с Решение за изпълнение 2013/707/ЕС ⁽³⁾ и с Решение 2013/423/ЕС ⁽⁴⁾ и което представлява хоризонтално споразумение за определяне на цените.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2013 на Съвета за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 326, стр. 66).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 597/2009 на Съвета от 11 юни 2009 година относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 188, стр. 93).

⁽³⁾ Решение за изпълнение 2013/707/ЕС на Комисията от 4 декември 2013 година за потвърждаване приемането на ангажимент, предложен във връзка с антидъмпинговата и антисубсидийната процедура относно вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република, за периода на прилагане на окончателни мерки (ОВ L 325, стр. 214).

⁽⁴⁾ Решение 2013/423/ЕС на Комисията от 2 август 2013 година за поемане на ангажимент, предложен във връзка с антидъмпингова процедура относно вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи и полупроводникови пластини) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 209, стр. 26).

Жалба, подадена на 28 февруари 2014 г. — Yingli Energy (China) и др./Съвет

(Дело T-160/14)

(2014/C 142/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Yingli Energy (Китай) Co. Ltd (Баодин, Китай); Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Баодин); Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Хайкоу, Китай); Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Хъншуй, Китай); Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Тянцизин, Китай); Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Баодин); Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Баодин); Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Пекин, Китай); Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd (Пекин); Yingli Green Energy Europe (Дюселдорф, Германия); Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Грюнвалд, Германия); Yingli Green Energy France SAS (Лион, Франция); Yingli Green Energy Spain, SL (Моралеха, Испания); Yingli Green Energy Italia Srl (Рим, Италия) и Yingli Green Energy International AG (Клотен, Швейцария) (представители: A. Willems, S. De Knop и J. Charles, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да допусне жалбата за разглеждане,

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 1238/2013 на Съвета за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на кристални силициевы фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 325, стр. 1), доколкото се отнася до жалбоподателите,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателите посочват седем правни основания.

1. По първото правно основание се твърди, че като са наложили антидъмпингови мерки по отношение на кристалните силициевы фотоволтаични модули и ключови компоненти, изпратени от Китайската народна република, въпреки че в известието за започване на антидъмпингова процедура са споменати само кристалните силициевы фотоволтаични модули и ключови компоненти с произход от Китайската народна република, институциите са нарушили член 5, параграфи 10 и 11 от Регламент № 1225/2009⁽¹⁾.
2. По второто правно основание се твърди, че с налагането на антидъмпингови мерки по отношение на кристалните силициевы фотоволтаични модули и ключови компоненти, за които не е проведено антидъмпингово разследване, институциите са нарушили членове 1 и 17 от Регламент № 1225/2009.
3. По третото правно основание се твърди, че като са приложили методология за непазарни икономики, за да изчислят дъмпинговия марж на продукти от страни с пазарна икономика, институциите са нарушили член 2 от Регламент № 1225/2009.
4. По четвъртото правно основание се твърди, че с провеждането на едно общо разследване за два различни продукта (а именно за кристалните силициевы фотоволтаични модули и елементи) институциите са нарушили член 1, параграф 4 от Регламент № 1225/2009.
5. По петото правно основание се твърди, че като са определили дали жалбоподателите действат в условията на пазарна икономика повече от три месеца след започването на разследването и след получаването на цялата необходима информация за изчисляването на дъмпинговите маржове, институциите са нарушили член 2, параграф 7, буква в) от Регламент № 1225/2009.
6. По шестото правно основание се твърди, че като не са изчислили поотделно размера на вредата за промишлеността на Съюза в резултат от дъмпинговия внос и в резултат от други известни фактори и като поради това са определили по-висока ставка на митото от необходимата за отстраняването на причиняваната от дъмпинговия внос вреда за промишлеността на Съюза, институциите са нарушили член 3 и член 9, параграф 4 от Регламент № 1225/2009.
7. По седмото правно основание се твърди, че като не са разгласили основните факти и съображения, на основата на които възнамеряват да наложат окончателни антидъмпингови мерки, институциите са нарушили член 20, параграф 2 от Регламент № 1225/2009.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51)

Жалба, подадена на 28 февруари 2014 г. — Yingli Energy (China) и др./Съвет

(Дело T-161/14)

(2014/C 142/57)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Yingli Energy (Китай) Co. Ltd (Баодин, Китай); Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Баодин); Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Хайкоу, Китай); Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Хъншуй, Китай); Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Тяньцзин, Китай); Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Баодин); Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Баодин); Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Пекин, Китай); Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd (Пекин); Yingli Green Energy Europe (Дюселдорф, Германия); Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Грюнвалд, Германия); Yingli Green Energy France SAS (Лион, Франция); Yingli Green Energy Spain, SL (Моралеха, Испания); Yingli Green Energy Italia Srl (Рим, Италия); and Yingli Green Energy International AG (Клотен, Швейцария) (представители: A. Willems, S. De Knop и J. Charles, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да допусне жалбата за разглеждане,
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2013 на Съвета за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 325, стр. 66), доколкото се отнася до жалбоподателите,
- да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите посочват три правни основания.

1. По първото правно основание се твърди, че като са наложили изравнителни мерки по отношение на кристалните силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти, изпратени от Китайската народна република, въпреки че в известието за образуване на производството са споменати само кристалните силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти с произход от Китайската народна република, институциите са нарушили член 10, параграфи 12 и 13 от Регламент № 597/2009 ⁽¹⁾.
2. По второто правно основание се твърди, че с налагането на изравнителни мерки по отношение на кристалните силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти, за които не е проведено антисубсидийно разследване, институциите са нарушили членове 1 и 27 от Регламент № 597/2009.
3. По третото правно основание се твърди, че с провеждането на едно общо разследване за два различни продукта (а именно за кристалните силициеви фотоволтаични модули и елементи) институциите са нарушили член 2, буква в) от Регламент № 597/2009.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 597/2009 на Съвета от 11 юни 2009 година относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 188, стр. 93).

Жалба, подадена на 3 март 2014 г. PRS Mediterranean/CXBП — Reynolds Presto Products („NEOWEB“)**(Дело T-166/14)**

(2014/C 142/58)

*Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: PRS Mediterranean Ltd (Тел Авив, Израел) (представители: A. Späth и V. Töbelmann, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Reynolds Presto Products, Inc. (Ричмънд, САЩ)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 28 ноември 2013 г., постановено по съединени преписки R 889/2012-2 и R 635/2012-2;
- осъжда ответника да заплати съдебните разноски .

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „NEOWEB“ за стоки от клас 19 — заявка за марка на Общността № 6 184 568.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: различни национални марки на словната марка „GEOWEB“ за стоки от класове 1, 17 и 19 и нерегистрираната марка „GEOWEB“, използвана в търговските отношения във всички държави членки на Европейския съюз.

Решение на отдела по споровете: частично уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б), член 8, параграф 3, член 8, параграф 4 и член 8, параграф 5 от Регламента относно марката на Общността.

Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Stahlwerk Bous/Комисия

(Дело T-172/14)

(2014/C 142/59)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Stahlwerk Bous GmbH (Боус, Германия) (представители: H. Höfler, C. Kahle и V. Winkler, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да отмени решението на ответника за откриване на официална процедура по член 108, параграф 2 ДФЕС по дело държавна помощ SA.33995 (2013/C) — Германия, Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, публикувано с поканата за представяне на мнения (ОВ С 37, 2014 г., стр. 73),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят по същество изтъква следното:

1. Съществени процесуални нарушения

- В това отношение жалбоподателят твърди, че ответникът не е мотивирал в достатъчна степен съгласно член 296, втора алинея ДФЕС решението си за откриване на официална процедура по разследване съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС. Това решение на съдържало конкретна фактическа преценка, основана на фактически и правни съображения по отношение на наличието на всички съставни елементи по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

2. Нарушение на Договорите

- По този въпрос жалбоподателят твърди, че решението на Комисията за откриване на официална процедура нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС. Във връзка с това той изтъква, че в Решение от 13 март 2001 г. по дело PreussenElektra (C-379/98, Recueil, стр. I-2099) Съдът вече е приел, че Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) не предоставя помощ. EEG не бил променен по същество. По-конкретно съществените за преценката дали е налице помощ аспекти оставали непроменени. Същото важало и за решението на ответника от 22 май 2002 г. (ОВ С 164, стр. 5), с което той е установил, че EEG не представлява помощ.
- По-нататък жалбоподателят изтъква, че намалената допълнителна такса по EEG не осъществява елементите за помощ по член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той по-специално посочва, че намалената допълнителна такса по EEG не представлява предимство, което дадено предприятие не би могло да получи при нормални пазарни условия, че тя не притежава селективен характер, при нея не става въпрос за помощ, предоставена от държавата или чрез държавни ресурси и тя не води нито до нарушаване на конкуренцията, нито до евентуално засягане на търговията между държавите членки.

3. Съвместимост с общия пазар

- Ако Общият съд приеме, че е налице държавна помощ, то тя, според жалбоподателя, е съвместима с общия пазар съгласно член 107, параграф 3, букви б) и в) ДФЕС.
-

Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — WeserWind/Комисия

(Дело T-173/14)

(2014/С 142/60)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte (Бремерхафен, Германия) (представители: Н. Höfler, С. Kahle и V. Winkler Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ответника за започване на официална процедура по член 108, параграф 2 ДФЕС по дело държавна помощ SA.33995 (2013/С) — Германия, Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, публикувано с поканата за представяне на мнения (ОВ С 37, 2014 г., стр. 73),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят по същество изтъква следното:

1. Съществени процесуални нарушения

- В това отношение жалбоподателят твърди, че ответникът не е мотивирал в достатъчна степен съгласно член 296, втора алинея ДФЕС решението си за започване на официална процедура по член 108, параграф 2 ДФЕС. Това решение не съдържа конкретна фактическа преценка, основана на фактически и правни съображения по отношение на наличието на всички съставни елементи по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

2. Нарушение на Договорите

- По този въпрос жалбоподателят твърди, че решението на Комисията за започване на официална процедура нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС. Във връзка с това той изтъква, че в Решение от 13 март 2001 г. по дело PreussenElektra (С-379/98, Recueil, стр. I-2099) Съдът вече е приел, че Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) не предоставя държавна помощ. EEG продължавал да се прилага непроменен по същество. По-конкретно съществените за оценката на помощта аспекти оставали непроменени. Същото важало и за решението на ответника от 22 май 2002 г. (ОВ С 164, стр. 5), с което той е установил, че EEG не представлява държавна помощ.
- По-нататък жалбоподателят изтъква, че намалената допълнителна такса по EEG не осъществява елементите на държавна помощ по член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той по-специално посочва, че намалената допълнителна такса по EEG не представлява предимство, което дадено предприятие не би могло да получи при нормални пазарни условия, че тя не притежава селективен характер, при нея не става въпрос за помощ, предоставена от държавата или чрез държавни ресурси и тя не води нито до нарушаване на конкуренцията, нито до евентуално засягане на търговията между държавите членки.

3. Съвместимост с общия пазар

- Ако Общият съд приеме, че е налице държавна помощ, то тя според жалбоподателя е съвместима с общия пазар съгласно член 107, параграф 3, букви б) и в) ДФЕС.

Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Dieckerhoff Guss/Комисия

(Дело T-174/14)

(2014/С 142/61)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Dieckerhoff Guss GmbH (Гефелсберг, Германия) (представители: Н. Höfler, С. Kahle и V. Winkler, Rechtsanwälte)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ответника за откриване на официална процедура по член 108, параграф 2 ДФЕС по дело държавна помощ SA.33995 (2013/C) — Германия, Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, публикувано с поканата за представяне на мнения (ОВ С 37, 2014 г., стр. 73),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят по същество изтъква следното:

1. Съществени процесуални нарушения

- В това отношение жалбоподателят твърди, че ответникът не е мотивирал в достатъчна степен съгласно член 296, втора алинея ДФЕС решението си за откриване на официална процедура по разследване съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС. Това решение не съдържа конкретна фактическа преценка, основана на фактически и правни съображения по отношение на наличието на всички съставни елементи по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

2. Нарушение на Договорите

- По този въпрос жалбоподателят твърди, че решението на Комисията за откриване на официална процедура нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС. Във връзка с това той изтъква, че в Решение от 13 март 2001 г. по дело PreussenElektra (С-379/98, Recueil, стр. I-2099) Съдът вече е приел, че Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) не предоставя помощ. EEG не бил променен по същество. По-конкретно съществените за преценката дали е налице помощ аспекти оставали непроменени. Същото важало и за решението на ответника от 22 май 2002 г. (ОВ С 164, стр. 5), с което той е установил, че EEG не представлява помощ.
- По-нататък жалбоподателят изтъква, че намалената допълнителна такса по EEG не осъществява елементите за помощ по член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той по-специално посочва, че намалената допълнителна такса по EEG не представлява предимство, което дадено предприятие не би могло да получи при нормални пазарни условия, че тя не притежава селективен характер, при нея не става въпрос за помощ, предоставена от държавата или чрез държавни ресурси и тя не води нито до нарушаване на конкуренцията, нито до евентуално засягане на търговията между държавите членки.

3. Съвместимост с общия пазар

- Ако Общият съд приеме, че е налице държавна помощ, то тя според жалбоподателя е съвместима с общия пазар съгласно член 107, параграф 3 букви б) и в) ДФЕС.

Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Walter Hundhausen/Комисия

(Дело T-175/14)

(2014/C 142/62)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Walter Hundhausen GmbH (Шверте, Германия) (представители: Н. Höfler, С. Kahle и V. Winkler, Rechtsanwälte)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ответника за започване на официална процедура по член 108, параграф 2 ДФЕС по дело държавна помощ SA.33995 (2013/C) — Германия, Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, публикувано с поканата за представяне на мнения (ОВ С 37, 2014 г., стр. 73),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят по същество изтъква следното:

1. Съществени процесуални нарушения

— В това отношение жалбоподателят твърди, че ответникът не е мотивирал в достатъчна степен съгласно член 296, втора алинея ДФЕС решението си за започване на официална процедура по член 108, параграф 2 ДФЕС. Това решение не съдържало конкретна фактическа преценка, основана на фактически и правни съображения по отношение на наличието на всички съставни елементи по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

2. Нарушение на Договорите

— По този въпрос жалбоподателят твърди, че решението на Комисията за започване на официална процедура нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС. Във връзка с това той изтъква, че в Решение от 13 март 2001 г. по дело PreussenElektra (C-379/98, Recueil, стр. I-2099) Съдът вече е приел, че Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) не предоставя държавна помощ. EEG продължавал да се прилага непроменен по същество. По-конкретно съществените за оценката на помощта аспекти оставали непроменени. Същото важало и за решението на ответника от 22 май 2002 г. (ОВ С 164, стр. 5), с което той е установил, че EEG не представлява държавна помощ.

— По-нататък жалбоподателят изтъква, че намалената допълнителна такса по EEG не осъществява елементите на държавна помощ по член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той по-специално посочва, че намалената допълнителна такса по EEG не представлява предимство, което дадено предприятие не би могло да получи при нормални пазарни условия, че тя не притежава селективен характер, при нея не става въпрос за помощ, предоставена от държавата или чрез държавни ресурси и тя не води нито до нарушаване на конкуренцията, нито до евентуално засягане на търговията между държавите членки.

3. Съвместимост с общия пазар

— Ако Общият съд приеме, че е налице държавна помощ, то тя според жалбоподателя е съвместима с общия пазар съгласно член 107, параграф 3, букви б) и в) ДФЕС.

Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Georgsmarienhütte/Комисия

(Дело T-176/14)

(2014/C 142/63)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Georgsmarienhütte GmbH (Георгсмарияхюте, Германия) (представители: H. Höfler, C. Kahle и V. Winkler, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на ответника за започване на официална процедура по член 108, параграф 2 ДФЕС по дело държавна помощ SA.33995 (2013/C) — Германия, Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, публикувано с поканата за представяне на мнения (ОВ С 37, 2014 г., стр. 73);

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят по същество изтъква следното:

1. Съществени процесуални нарушения

— В това отношение жалбоподателят твърди, че ответникът не е мотивирал в достатъчна степен съгласно член 296, втора алинея ДФЕС решението си за започване на официална процедура по член 108, параграф 2 ДФЕС. Това решение не съдържало конкретна фактическа преценка, основана на фактически и правни съображения по отношение на наличието на всички съставни елементи по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

2. Нарушение на Договорите

- По този въпрос жалбоподателят твърди, че решението на Комисията за започване на официална процедура нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС. Във връзка с това той изтъква, че в Решение от 13 март 2001 г. по дело PreussenElektra (С-379/98, Recueil, стр. I-2099) Съдът вече е приел, че Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) не предоставя държавна помощ. EEG продължавал да се прилага непроменен по същество. По-конкретно съществените за оценката на помощта аспекти оставали непроменени. Същото важало и за решението на ответника от 22 май 2002 г. (ОВ С 164, стр. 5), с което той е установил, че EEG не представлява държавна помощ.
- По-нататък жалбоподателят изтъква, че намалената допълнителна такса по EEG не осъществява елементите на държавна помощ по член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той по-специално посочва, че намалената допълнителна такса по EEG не представлява предимство, което дадено предприятие не би могло да получи при нормални пазарни условия, че тя не притежава селективен характер, при нея не става въпрос за помощ, предоставена от държавата или чрез държавни ресурси и тя не води нито до нарушаване на конкуренцията, нито до евентуално засягане на търговията между държавите членки.

3. Съвместимост с общия пазар

- Ако Общият съд приеме, че е налице държавна помощ, то тя според жалбоподателя е съвместима с общия пазар съгласно член 107, параграф 3, букви б) и в) ДФЕС.

Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Harz Guss Zorge/Комисия

(Дело T-177/14)

(2014/С 142/64)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Harz Guss Zorge GmbH (Цорге, Германия) (представители: H. Höfler, C. Kahle и V. Winkler, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ответника за започване на официална процедура по член 108, параграф 2 ДФЕС по дело държавна помощ SA.33995 (2013/С) — Германия, Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, публикувано с поканата за представяне на мнения (ОВ С 37, 2014 г., стр. 73),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят по същество изтъква следното:

1. Съществени процесуални нарушения

- В това отношение жалбоподателят твърди, че ответникът не е мотивирал в достатъчна степен съгласно член 296, втора алинея ДФЕС решението си за започване на официална процедура по член 108, параграф 2 ДФЕС. Това решение не съдържало конкретна фактическа преценка, основана на фактически и правни съображения по отношение на наличието на всички съставни елементи по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

2. Нарушение на Договорите

- По този въпрос жалбоподателят твърди, че решението на Комисията за започване на официална процедура нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС. Във връзка с това той изтъква, че в Решение от 13 март 2001 г. по дело PreussenElektra (С-379/98, Recueil, стр. I-2099) Съдът вече е приел, че Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) не предоставя държавна помощ. EEG продължавал да се прилага непроменен по същество. По-конкретно съществените за оценката на помощта аспекти оставали непроменени. Същото важало и за решението на ответника от 22 май 2002 г. (ОВ С 164, стр. 5), с което той е установил, че EEG не представлява държавна помощ.

— По-нататък жалбоподателят изтъква, че намалената допълнителна такса по EEG не осъществява елементите на държавна помощ по член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той по-специално посочва, че намалената допълнителна такса по EEG не представлява предимство, което дадено предприятие не би могло да получи при нормални пазарни условия, че тя не притежава селективен характер, при нея не става въпрос за помощ, предоставена от държавата или чрез държавни ресурси и тя не води нито до нарушаване на конкуренцията, нито до евентуално засягане на търговията между държавите членки.

3. Съвместимост с общия пазар

— Ако Общият съд приеме, че е налице държавна помощ, то тя според жалбоподателя е съвместима с общия пазар съгласно член 107, параграф 3, букви б) и в) ДФЕС.

Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss/Комисия

(Дело T-178/14)

(2014/C 142/65)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH (Мюлхайм ан дер Рур, Германия) (представители: Н. Höfler, С. Kahle и V. Winkler, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ответника за започване на официална процедура по член 108, параграф 2 ДФЕС по дело държавна помощ SA.33995 (2013/C) — Германия, Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, публикувано с поканата за представяне на мнения (ОВ С 37, 2014 г., стр. 73),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят по същество изтъква следното:

1. Съществени процесуални нарушения

— В това отношение жалбоподателят твърди, че ответникът не е мотивирал в достатъчна степен съгласно член 296, втора алинея ДФЕС решението си за започване на официална процедура по член 108, параграф 2 ДФЕС. Това решение не съдържало конкретна фактическа преценка, основана на фактически и правни съображения по отношение на наличието на всички съставни елементи по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

2. Нарушение на Договорите

— По този въпрос жалбоподателят твърди, че решението на Комисията за започване на официална процедура нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС. Във връзка с това той изтъква, че в Решение от 13 март 2001 г. по дело PreussenElektra (C-379/98, Recueil, стр. I-2099) Съдът вече е приел, че Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) не представлява държавна помощ. EEG продължавал да се прилага непроменен по същество. По-конкретно съществените за оценката на помощта аспекти оставали непроменени. Същото важало и за решението на ответника от 22 май 2002 г. (ОВ С 164, стр. 5), с което той е установил, че EEG не представлява държавна помощ.

— По-нататък жалбоподателят изтъква, че намалената допълнителна такса по EEG не осъществява елементите на държавна помощ по член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той по-специално посочва, че намалената допълнителна такса по EEG не представлява предимство, което дадено предприятие не би могло да получи при нормални пазарни условия, че тя не притежава селективен характер, при нея не става въпрос за помощ, предоставена от държавата или чрез държавни ресурси и тя не води нито до нарушаване на конкуренцията, нито до евентуално засягане на търговията между държавите членки.

3. Съвместимост с общия пазар

- Ако Общият съд приеме, че е налице държавна помощ, то тя според жалбоподателя е съвместима с общия пазар съгласно член 107, параграф 3, букви б) и в) ДФЕС.

Жалба, подадена на 20 март 2014 г. — Schmiedewerke Gröditz/Комисия

(Дело T-179/14)

(2014/С 142/66)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Schmiedewerke Gröditz GmbH (Грьодиц, Германия) (представители: Н. Höfler, С. Kahle и V. Winkler Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ответника за откриване на официална процедура по член 108, параграф 2 ДФЕС по дело държавна помощ SA.33995 (2013/С) — Германия, Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, публикувано с поканата за представяне на мнения (ОВ 2014, С 37, 2014 г., стр. 73),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят по същество изтъква следното:

1. Съществени процесуални нарушения

- В това отношение жалбоподателят твърди, че ответникът не е мотивирал в достатъчна степен съгласно член 296, втора алинея ДФЕС решението си за откриване на официална процедура по разследване съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС. Това решение не съдържа конкретна фактическа преценка, основана на фактически и правни съображения по отношение на наличието на всички съставни елементи по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

2. Нарушение на Договорите

- По този въпрос жалбоподателят твърди, че решението на Комисията за откриване на официална процедура нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС. Във връзка с това той изтъква, че в Решение от 13 март 2001 г. по дело PreussenElektra (С-379/98, Recueil, стр. I-2099) Съдът вече е приел, че Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) не предоставя помощ. EEG не бил променен по същество. По-конкретно съществените за преценката дали е налице помощ аспекти оставали непроменени. Същото важало и за решението на ответника от 22 май 2002 г. (ОВ С 164, стр. 5), с което той е установил, че EEG не представлява помощ.
- По-нататък жалбоподателят изтъква, че намалената допълнителна такса по EEG не осъществява елементите за помощ по член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той по-специално посочва, че намалената допълнителна такса по EEG не представлява предимство, което дадено предприятие не би могло да получи при нормални пазарни условия, че тя не притежава селективен характер, при нея не става въпрос за помощ, предоставена от държавата или чрез държавни ресурси и тя не води нито до нарушаване на конкуренцията, нито до евентуално засягане на търговията между държавите членки.

3. Съвместимост с общия пазар

- Ако Общият съд приеме, че е налице държавна помощ, то тя, според жалбоподателя, е съвместима с общия пазар съгласно член 107, параграф 3 букви б) и в) ДФЕС.
-

Жалба, подадена на 21 март 2014 г. — Schmiedag/Комисия

(Дело T-183/14)

(2014/C 142/67)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Schmiedag GmbH (Хаген, Германия) (представители: H. Höfler, C. Kahle и V. Winkler, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ответника за откриване на официална процедура по член 108, параграф 2 ДФЕС по дело държавна помощ SA.33995 (2013/C) — Германия, Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, публикувано с поканата за представяне на мнения (ОВ С 37, 2014 г., стр. 73),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят по същество изтъква следното:

1. Съществени процесуални нарушения

- В това отношение жалбоподателят твърди, че ответникът не е мотивирал в достатъчна степен съгласно член 296, втора алинея ДФЕС решението си за откриване на официална процедура по разследване съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС. Това решение не съдържа конкретна фактическа преценка, основана на фактически и правни съображения по отношение на наличието на всички съставни елементи по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

2. Нарушение на Договорите

- По този въпрос жалбоподателят твърди, че решението на Комисията за откриване на официална процедура нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС. Във връзка с това той изтъква, че в Решение от 13 март 2001 г. по дело PreussenElektra (C-379/98, Recueil, стр. I-2099) Съдът вече е приел, че Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) не предоставя помощ. EEG не бил променен по същество. По-конкретно съществените за преценката дали е налице помощ аспекти оставали непроменени. Същото важало и за решението на ответника от 22 май 2002 г. (ОВ С 164, стр. 5), с което той е установил, че EEG не представлява помощ.
- По-нататък жалбоподателят изтъква, че намалената допълнителна такса по EEG не осъществява елементите за помощ по член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той по-специално посочва, че намалената допълнителна такса по EEG не представлява предимство, което дадено предприятие не би могло да получи при нормални пазарни условия, че тя не притежава селективен характер, при нея не става въпрос за помощ, предоставена от държавата или чрез държавни ресурси и тя не води нито до нарушаване на конкуренцията, нито до евентуално засягане на търговията между държавите членки.

3. Съвместимост с общия пазар

- Ако Общият съд приеме, че е налице държавна помощ, то тя според жалбоподателя е съвместима с общия пазар съгласно член 107, параграф 3 букви б) и в) ДФЕС.

Жалба, подадена на 21 март 2014 г. — Atlantic Multipower Germany/CXВП — Nutrichem Diät + Pharma (NOxtreme)

(Дело T-186/14)

(2014/C 142/68)

*Език на жалбата: немски***Страни**

Жалбоподател: Atlantic Multipower Germany GmbH & Co. OHG (Хамбург, Германия) (представител: W. Berlit, Rechtsanwalt)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Nutrichem Diät + Pharma GmbH (Рот, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 29 януари 2014 г., постановено по преписка R 764/2013-4,
- да отмени решението на отдела по отмяна от 12 април 2013 г. (номер: 6333С),
- да осъди встъпилата страна за заплати съдебните разноски, включително и разноските, направени в производството пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: словна марка „NOxtreme“ за стоки от класове 5, 29, 30 и 32 — марка на Общността № 10 177 889.

Притежател на марката на Общността: жалбоподателят.

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Nutrichem Diät + Pharma GmbH.

Основание на искането за обявяване на недействителност: национална фигуративна марка и фигуративна марка на Общността, съдържащи словния елемент „X-TREME“ за стоки от класове 5, 29 и 32.

Решение на отдела по отмяна: уважава искането за обявяване на недействителност.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания:

- нарушение на член 57, параграфи 2 и 3 във връзка с член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009,
- нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Определение на Общия съд от 14 февруари 2014 г. — Alfa-Beta Vassilopoulos/CXВП — Henkel (AB terra Leaf)

(Дело T-522/12) ⁽¹⁾

(2014/С 142/69)

Език на производството: английски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 32, 2.2.2013 г.

Определение на Общия съд от 10 февруари 2014 г. — Jinko Solar и др./Парламент и др.

(Дело T-142/13) ⁽¹⁾

(2014/С 142/70)

Език на производството: английски

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 123, 27.4.2013 г.

Определение на Общия съд от 5 март 2014 г. — Triarii/Комисия**(Дело T-435/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/71)

Език на производството: английски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 304, 19.10.2013 г.

Определение на Общия съд от 27 февруари 2014 г. — Fard и Sarkandi/Съвет**(Дело T-439/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/72)

Език на производството: английски

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 367, 14.12.2013 г.

Определение на Общия съд от 5 февруари 2014 г. — Hermann Trollius/ECHA**(Дело T-466/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/73)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 325, 9.11.2013 г.

Определение на Общия съд от 19 март 2014 г. — Stichting Sona и Nao/Комисия**(Дело T-505/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/74)

Език на производството: нидерландски

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 344, 23.11.2013 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от 26 март 2014 г. — СР/Парламент

(Дело F-8/13) ⁽¹⁾

*(Публична служба — Длъжностно лице — Началник на отдел — Пробен период —
Неутвърждаване на лице на длъжност „началник отдел“ — Преназначаване на длъжност без
ръководни функции — Вътрешни правила на Парламента)*

(2014/С 142/75)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: СР (представители: L. Levi и A. Tumen, avocats)

Ответник: Парламент (представители: O. Caisou-Rousseau и V. Montebello-Demogeot)

Предмет

Искане за отмяна на решението за неутвърждаване на жалбоподателя на длъжност „началник отдел“ и за преместването му в Генералната дирекция за вътрешни политики

Диспозитив

реши:

- 1) Отменя решението от 23 март 2012 г., с което Европейският парламент не утвърждава СР на длъжността „началник отдел“ и прелества длъжността му в Генералната дирекция „Вътрешни политики на Съюза“.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Европейският парламент понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от СР.

⁽¹⁾ ОВ С 108, 13.4.2013 г., стр. 39

Определение на Съда на публичната служба (трети състав) от 27 февруари 2014 г. — Walton/
Комисия

(Дело F-32/13) ⁽¹⁾

*(Публична служба — Срочно нает служител — Обезщетение при прекратяване на служебното
правоотношение — Оставка, чието подаване е установено с решение на Първоинстанционния
съд на Европейските общности — Определяне на момента на подаване на оставката — Сила
на пресъдено нещо — Решения на органа по назначаването, които са станали окончателни, тъй
като не са обжалвани по съдебен ред — Неспазване на предварителната административна
процедура — Явна недопустимост)*

(2014/С 142/76)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Robert Walton (Оксфорд, Обединено кралство) (представител: F. Moyses, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Currall и A.-C. Simon)

Предмет

Искане за отмяна на решението, с което се отхвърля искането за изплащане на неиздължения остатък от сумата, която Комисията трябвало да изплати на жалбоподателя като обезщетение при прекратяване на служебното правоотношение

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустима.
- 2) Г-н Walton понася направените от него съдебни разноски и тези на Европейската комисия.

(¹) ОВ С 207, 20.7.2013 г., стр. 58.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG